

SiZ & Rta

la revista de la **ZER CANIGONENCA**

Nº 1 Abril de 2004

Castanyada *Circ: Els elements*
Colònies a Núria *Carnestoltes*
Any Dalí ...

ÍNDEX:

EDITORIAL	p. 3
LA CASTANYADA	p. 4
LES COLÒNIES a NÚRIA	p. 18
EL CARNESTOLTES	p. 28
TROBADA ELEMENTS	p. 40
TOTS FEM ZER	p. 45
ENTRETENIMENTS	p. 53

EDITORIAL

Hola a tothom!

La revista que teniu entre mans ha estat fruit d'un esforç conjunt de tots els qui formem part de la ZER.

No volem que això sigui una flor d'estiu, sinó que formi part d'un projecte per tal que tingui continuïtat en anys propers. L'objectiu principal és disposar d'una eina que ens permeti una visió global a nivell de ZER, és a dir, de totes aquelles activitats que ens uneixen i, per què no?, d'aquelles coses que també interessa de donar a conèixer entre les nostres escoles i els nostres pobles. Per tot plegat, es va creure oportú, des del claustre, que es formés un equip redactor que s'encarregués de coordinar totes les vostres aportacions (alumnes, mestres, pares, ajuntaments...) i donar una unitat a aquesta revista. Aprofitem, doncs, l'avinentsa per agrair a tothom qui hi ha col·laborat.

Durant aquest present curs, ha coincidit el naixement de la DIZERTA amb la celebració d'un altre naixement: el de Salvador Dalí, fa ja un segle. Aquest esdeveniment, també l'ha viscut la nostra mainada a nivell de ZER a través de manualitats dalinianes, amb visites relacionades amb l'il·lustre pintor... La nostra revista tampoc no se'n podia quedar al marge i la portada volem que sigui el nostre petit homenatge a l'artista empordanès més universal.

Només ens cal desitjar que gaudiu de la DIZERTA i acabem aquesta editorial amb un... PER MOLTS ANYS!!

L'Equip Redactor

LA CASTANYADA:

La trobada de la Castanyada es va celebrar el dia 31 d'octubre a Ordís. Per preparar-la cada cicle va programar un seguit de jocs no competitius, adreçats als nens i nenes de cada nivell. Amb aquests jocs es va pretendre reforçar la cooperació entre els nostres alumnes.

A la tarda, es van coure i menjar les castanyes.

Els reculls referents a aquesta festa han estat elaborats per la mainada d' Educació Infantil de les tres escoles de la ZER.

Gaudiu-ne !!

LA CUINA DE TARDOR

POSTRES

TASTETS DE TARDOR

INGREDIENTS (4 persones)

- 40 GRANETS DE MAGRANA
- 1 Pera
- 16 Grans de raïm
- 1 mandarina
- 1 Pera
- 4 Figs
- 8 Avellanes
- 8 Nous
- 8 AMETLLES

PREPARACIÓ:

- 1-Es bullen les castanyes amb una mica de sal, fins que siguin toves, després es pelan.
- 2-S'obre la magrana per la meitat i es treuen els granets.
- 3-Pelem els grans de raïm.
- 4-Pelem la mandarina, la poma, la pera i les figues i les tallem a quarts.
- 5-S'obren les ametlles, avellanes i les nous.
- 6-En un plat es posa al mig la castanya bullida i a tot el voltant granets de magrana i de raïm.
- 7-Després es posa a tot volt del plat un tros de poma, pera, mandarina, una avellana, una nou, i una ametlla.
- 8-Es un postres molt saludable, fet amb fruits de la tardor.

!!!!!!BON PROFIT!!!!!!

Alba
ARNAV
CARLES
MARIA
LAUREN
EDUCACIÓ INFANTIL · P-3, P-4, P-5 CEIP BORRASSÀ

CAP FUSTER
HA FET TAN BEN FETA
JVA ARA,
TAN PETITETA

AARJU
POV
NO AN

MA DIFL
FA
FATUMATA

P.3 CEIP BORRASSÀ

EL MEU NOM COMENÇA AMB "C"
A MISE'IMEN LAPELADN
ENDEVINA EL QUE PUC SER

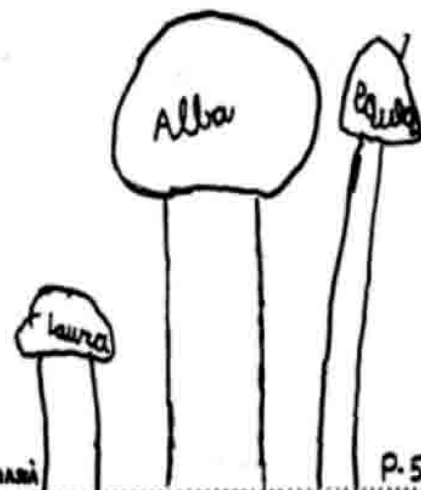

ARMU

CARLES P.4
CEIP BORRASSÀ

Ser petit i rodar
ja tan bonics en tinc un peu
i tinc més de cent orelles
que no en tinc de peu

CEIP BORRASSÀ

P.5

LA CUINA DE TARDOR

SEGON PLAT

CONILL AMB CASTANYES I BOLETS

INGREDIENTS (6 persones)

- 1.800 GR. DE conill
- 30 CASTANYES
- ROSSINYOLS
- 150 GR. DE LLARD
- 15 GR. DE FARINA
- 20 GR. DE PINYONS
- 2 GRANS D'ALL
- 1 CEBA
- $\frac{1}{2}$ GOT DE LI BLANC
- LLOPER, PARIGOLA, MARDUIX,

ORENGA, BRANCA DE CANVELLA

- SAL I PEBRE

AULA MARIETES

PREPARACIÓ

1. FEM UN TALL A LES CASTANYES I LES ESCALDEM, LES PELEM I LES POSEM A COURE AMB AIGUA I SAL
2. POSEM EL LLARD EN UNA CASSOLA I DAURAREM EL CONILL, A MITJA COCCIÓ, HI AFEGIREM LA CEBA TALLADA I AL CAP DE CINC MINUTS LES HERBES, HO COUREM CINC MINUTS MÉS I HI AFEGIREM LA FARINA, HO BARREJAREM I HO DEIXAREM COURE TRES MINUTS MÉS, SEGUIDAMENT HI POSAREM EL VI QUE DEIXAREM REDUIR UNA ESTONETA.
3. AFEGIREM AIGUA O BROU, PROCURANT QUE ES COGUI A POC A POC.
4. A MIG COURE TREUREM ELS TROSSOS DE CONILL I PASSAREM LA Salsa PEL XINÈS.
5. TORNAREM A POSAR EL CONILL I LA Salsa EN UNA CASSOLA AMB LES CASTANYES, TAMBÉ HI AFEGIREM ELS BOLETS QUE HAUREM SALTEJAT ABANS.
6. PER ACABAR, HO DEIXAREM COURE I HI AFEGIREM ELS ALLS I ELS PINYONS PICATS AL MORTER. HO RECTIFICAREM DE SAL SI CAL. JA ES PODRÀ SERVIR.

A L'ATARDOR

FULLES, CASTANYES

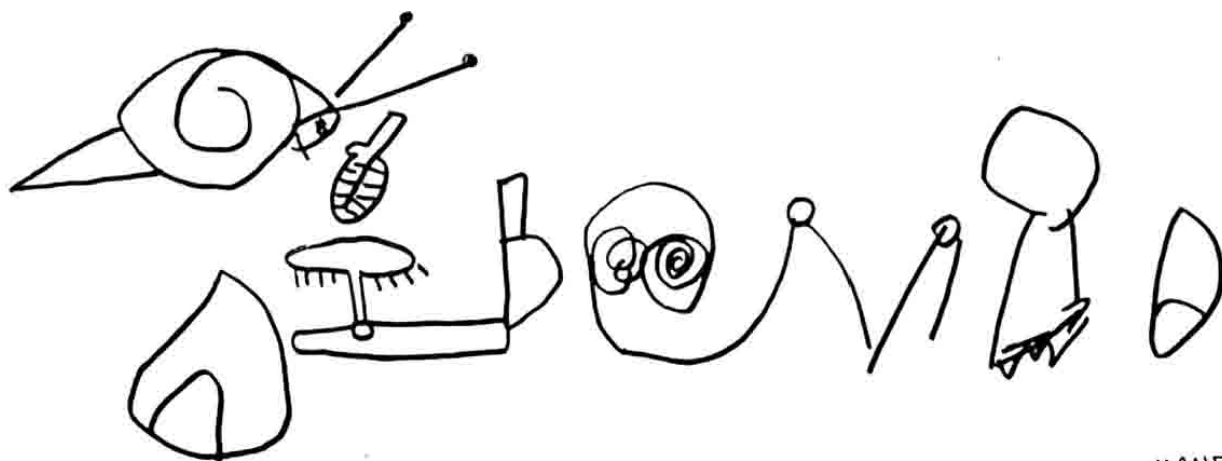
I CARGOLS AMB BANYES

MIREIA
I
MARTÍ P.4

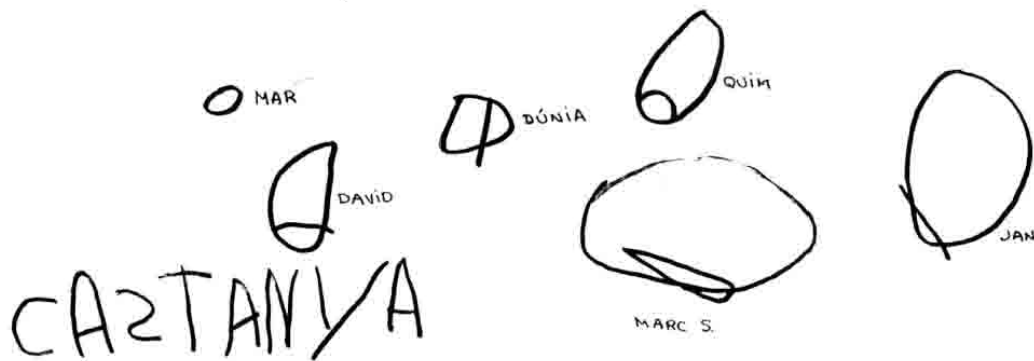
SPAL' OCTUBRE PLOU

EL ROVELLÓ ES MORT

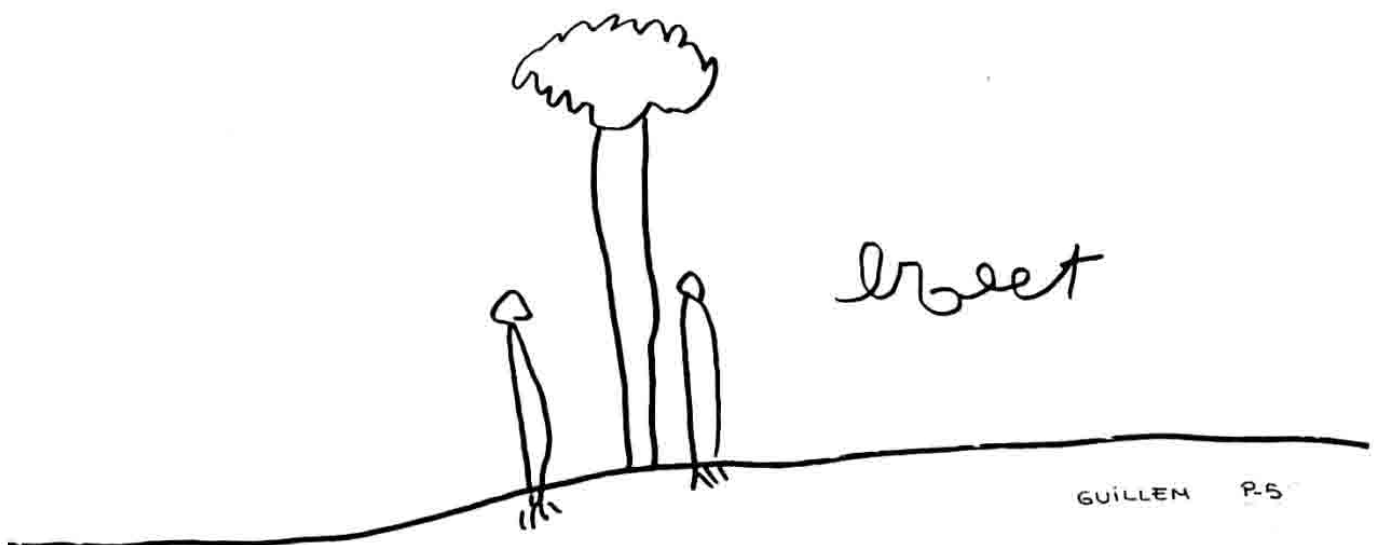
MANEL
I
MARC V P.4

TRES VESTITS M'HAS DE LLEVAR
 ABANS D'ARRIBAR-ME A LA PELL:
 EL PRIMER PUNXANT-TE ELS DITS;
 EL SEGON FOC ENCENENT
 I EL TERCER, QUE ÉS LA CAMISA,
 AMB UN BUNTET ME L'HAURÀS TRET.

P-3

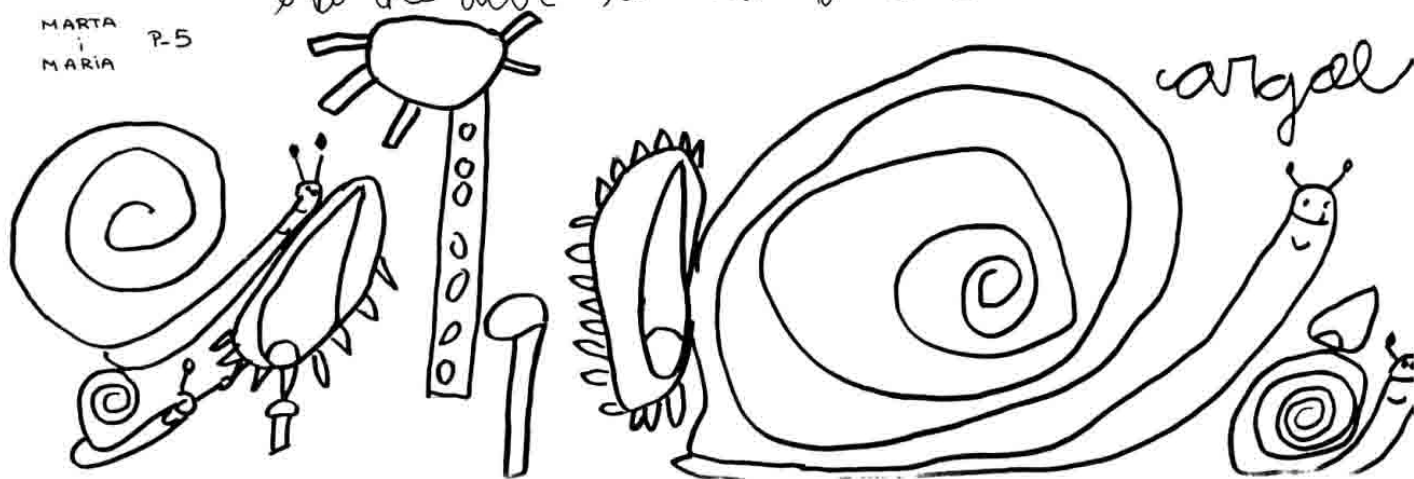
Una cama i un llavaret
 que s'aguanten dret

GUILLER P-5

Un animal molt moll
 que no té ossos ni espina
 i tota la seva vida
 ha de dur la vida al coll

MARTA
 i
 MARIA P-5

La de color xocolata

i m'estorça el caber
 per tots sants tothom em torra
 per cellerar-la un por.

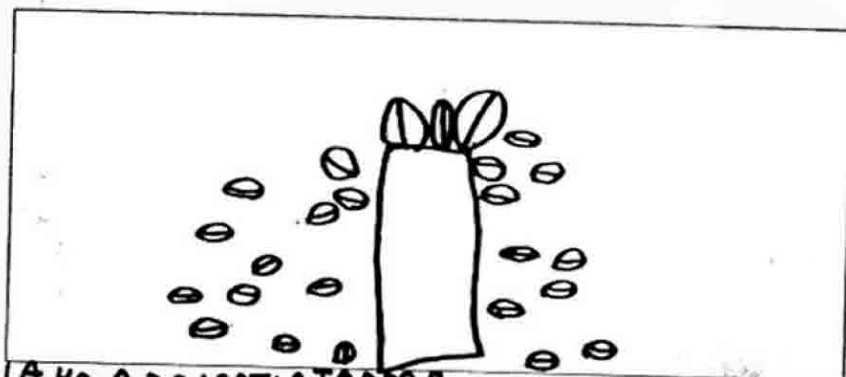
ANNA
 i
 NIL P-5

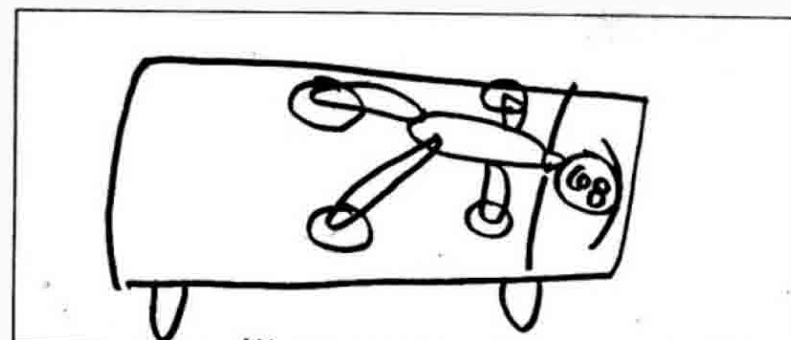
JÚLIA
CAMPS
P-4

LA CASTANYERA

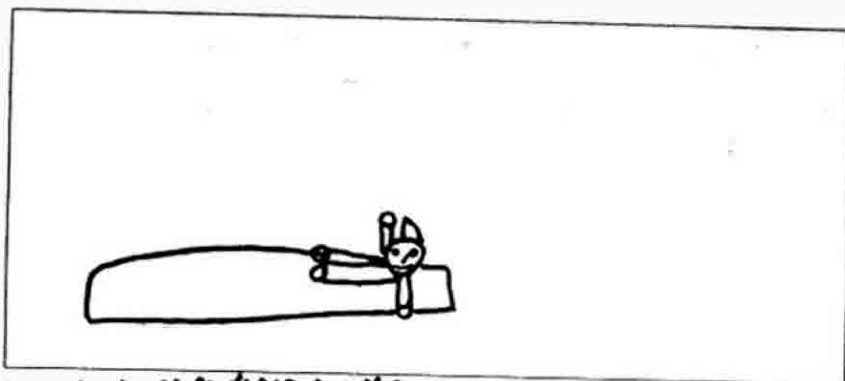
LUC TRAYTER
P-5

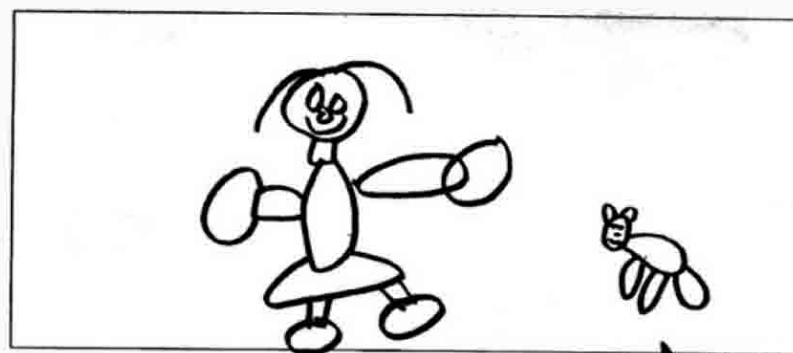
LA HA ARRIBATLATADOR.

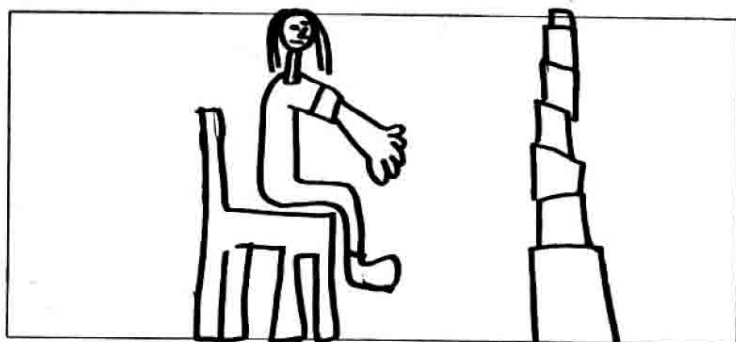
LA CASTANYERA ES DESPEATA.

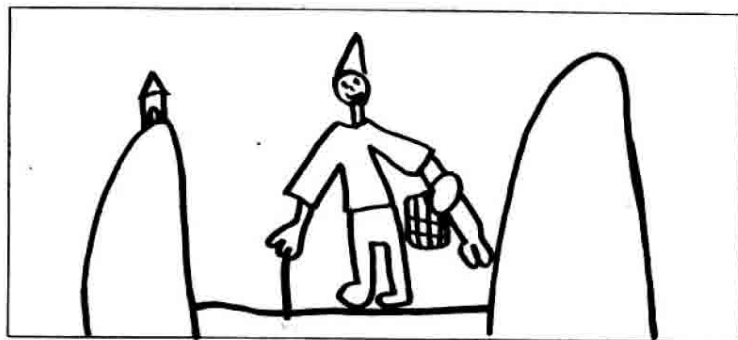
A DALTUNAMONTANYAHIVIAUNA CASTANYERA.

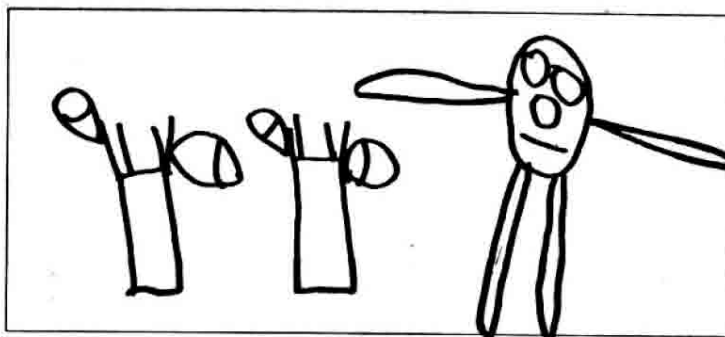
ES POSA UNA CAMISA PETITA
I UNA FALDILLA QUE I FACA MPAN

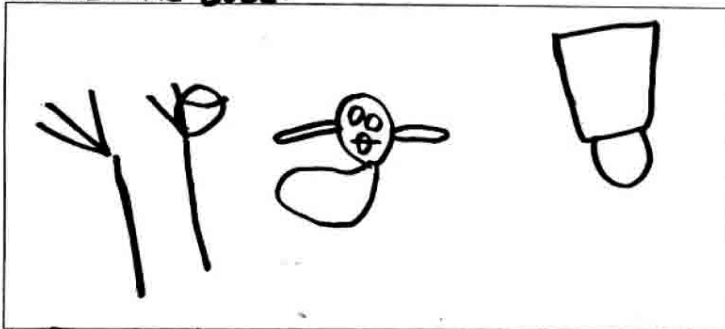
Es para les sabates. Li
gan clo-clo.

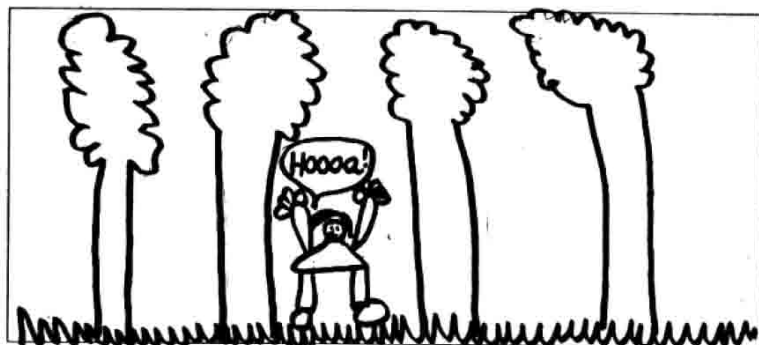
Se'n va al bosc a collir castanyes.

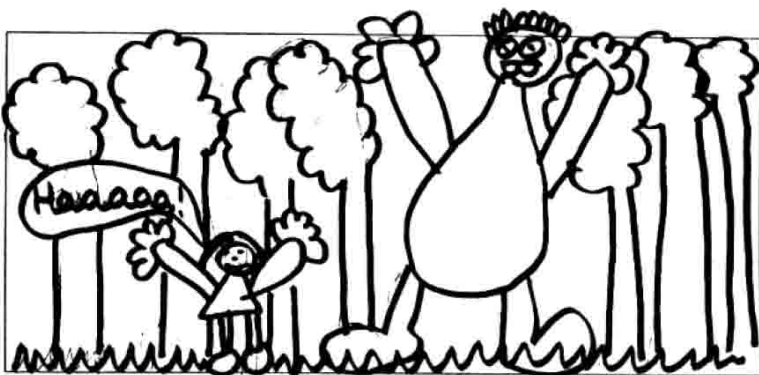
LACA } TANYERA
ARRIBA AL BOSC.

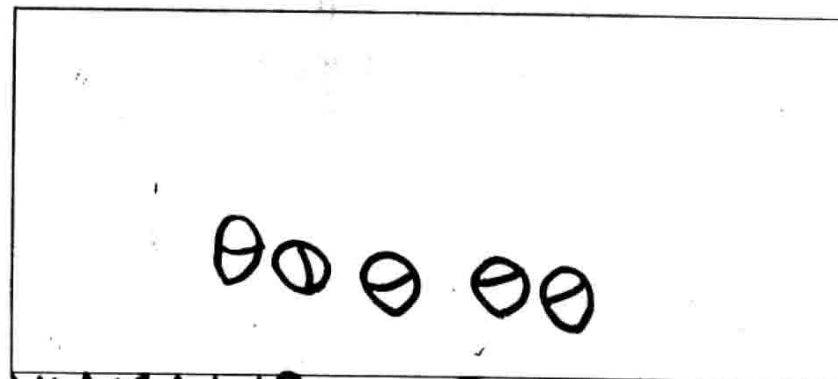
MOUNAR BREIHO
CAUENCA } TANYEL.

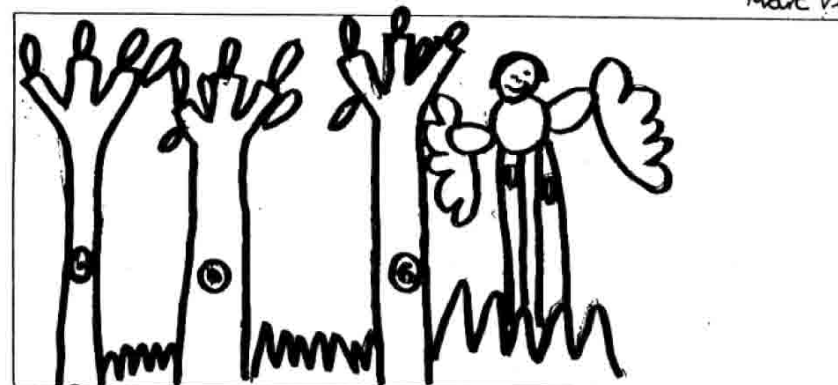
La castanyera a casa El gegant.

El gegant i el llob i el lleó:
-a veure qui guanya, si el gegant o la castanyera.

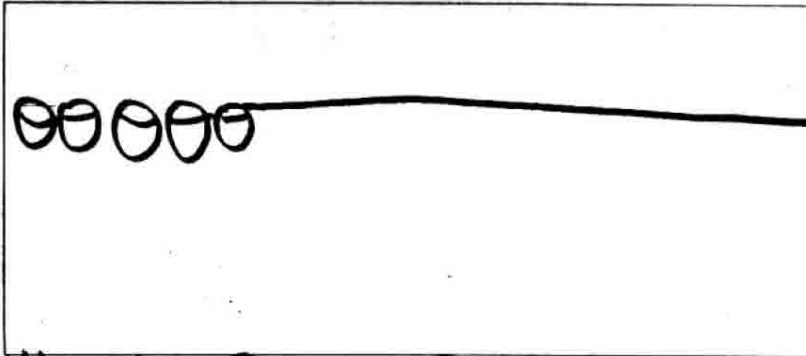

VANCAURE 1-2-3-4-5
CASTANYES.

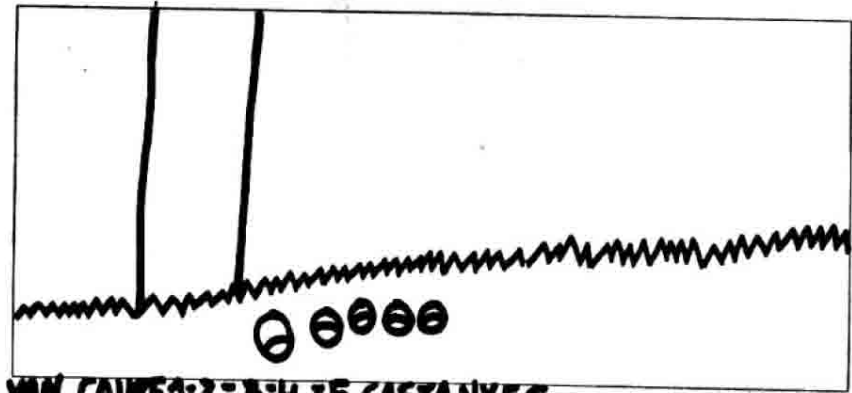
El gegant va recollir un arbre
i diu: a veure qui guanya
si el gegant o la castanyera.

CLÀUDIA TARRADAS P.4

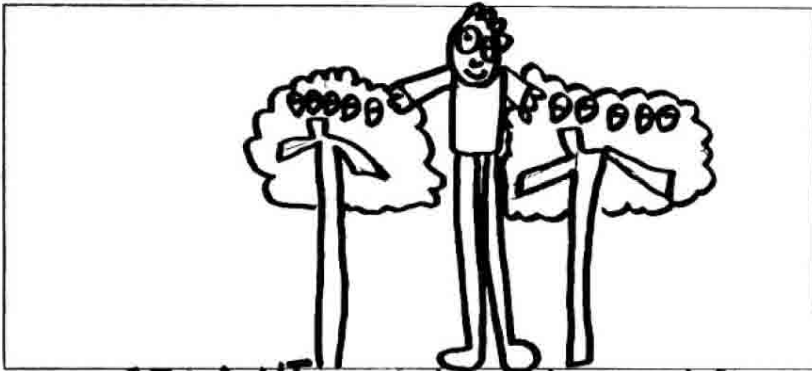
VAN CAURE 1-2-3-4-5 CASTANYES.
STA VIES.

CATI GONZÁLEZ P.5

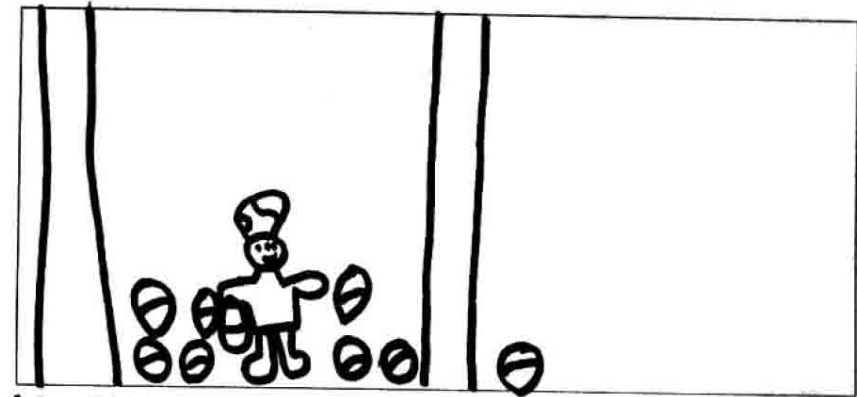

VAN CAURE 1-2-3-4-5 CASTANYES.

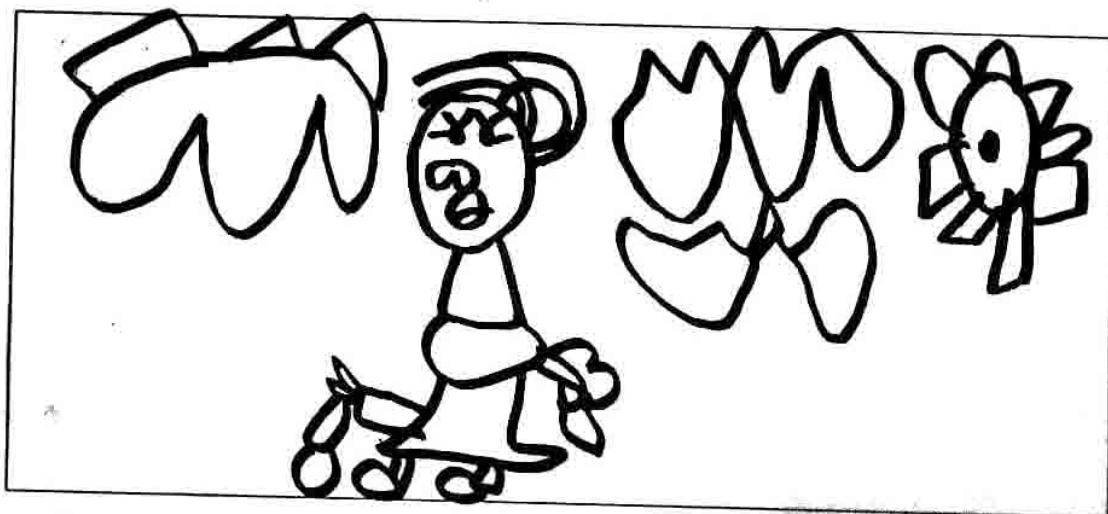
MARC GONZÁLEZ P.5

EL GEGANT MOU L'ARBRE I DIU:
A VEURE QUI GUANYA SI EL GEGANT O
LA CASTANYA.

LA CENYERA CULL LES CASTANYES.

LA CASTANYERA
VA A LA PLACA.

A LA PARADETA

TORRA CASTANYER

AMB EN MARRAMEU.

LA CUINA DE TARDOR

PRIMER PLAT

TRUITA DE BOLETS

INGREDIENTS (6 persones)

- 9 ous
- 200 GR DE BOLETS
- Oli
- SAL

PREPARACIÓ

1. COURE ELS BOLETS.
2. BATRE ELS OUS.
3. TIRARELS OUS A LA PAELLA.
4. COURE LA TRUITA.

LES COLÒNIES a NÚRIA:

Aquest curs, la ZER es va plantejar unes colònies ben diferents. Era l'oportunitat que els nostres alumnes coneguessin un medi totalment diferent a l'habitual: alta muntanya i neu.

Primer hi van pujar els més menuts que van gaudir de la neu amb activitats de trineu i d'altres relacionades amb el món de la muntanya. L'indret escollit va ser la Vall de Núria.

Poc després hi van anar els nens i nenes de C.M. i C.S. que, a més, van tenir l'oportunitat de practicar o d'aprendre a esquiar.

Els alumnes més grans de les nostres escoles ens han donat la seva visió dels tres dies que van passar a la neu.

Diari d'unes colònies a la vall de Núria

Primer dia , dimecres, a la vall de Núria

Primer vam anar a l'escola, tots molt il·lusionats (ja anàvem vestits per anar a la neu). Després va venir l'autobús, vam carregar les maletes i hi vam pujar. El viatge amb autobús va ser llarg, avorrit i molt calorós. El viatge amb cremallera va ser més curt i més distret perquè es podia mirar el paisatge, les candeles de gel, la neu...

Quan vam arribar a La Vall de Núria vàrem anar a llogar els esquís. Ens van presentar els monitors. Vam fer 3 grups, dos d'ells eren els que no sabien esquiar i l'últim era dels que ja en sabien.

El grup que no havia esquiat mai van aprendre a fer cunya, a posar-se els esquís, a baixar pistes, a girar, a pujar al telearrastre...

El grup dels que havíem esquiat vam començar per baixar la pista verda i vam acabar baixant la blava vermella.

Per dinar vam dinar entrepans. Després de menjar vam tornar a esquiar.

Després d'esquiar una estona, vam anar a endreçar els esquís i les botes; llavors vam anar a l'alberg, vam deixar les maletes, ens vam dutxar i ens vam posar el pijama.

Tot seguit vam anar a fer el taller de muntanya : Ens van ensenyar a actuar quan hi ha una allau, els estris de recerca, els d'escalar i també ens van ensenyar els de caminar sobre neu o gel com per exemple (raquetes, grampons, pells de foca per als esquís, etc.)

Després vam anar a sopar i de primer ens van donar sopa i de segon patates xips amb pollastre.

Llavors, el mateix professor que ens va fer el taller de muntanya ens en va fer un d'astronomia, i ens va ensenyar les constel·lacions que es veien durant l'any i algunes de les seves llegendes. Vam fer un objecte que servia per reconèixer les constel·lacions de cada dia de l'any. Al cap d'una estona el professor va agafar un nen pel coll. Tot va passar així: el nen feia tonteries, i el professor li va dir que sortís de la classe, i el nen li va fer un llengot, llavors el va agafar pel coll i el va fer fora.

Després els professors ens van dir que anéssim a dormir i una de les úniques habitacions que feia xivarri era la de l'Imma, la Tura i l'Etna.

Incidències :la Judit "mal la panxa" ,la Patricia "?" ,la Berta "mal a l'ull" ,la Tura "apendicitis" i l'Oriol "mal al peu" .

El segon dia , el dijous, a la vall de Núria

El dijous, quan ens vàrem aixecar, ens vàrem vestir.

Al cap de mitja hora, vàrem anar a esmorzar. Hi havia unes màquines on hi havia cacaolat, sucs, cafè, llet... (vàrem tenir mitja hora per esmorzar). Després vàrem agafar els telecabines. Quan vàrem arribar a les pistes vàrem anar a unes gàbies on hi havia els esquís, els cascs i les botes. Vàrem anar al lloc on esquivàvem i, vàrem esperar el nostre monitor (que es deia Eloi). *Ja baixàvem la pista verda fàcil, amb força facilitat!* Vàrem esquiar tres hores. Per alguns era divertit i per altres força divertit.

Pujàvem amb el telearrastre quan, la Laia, un cop, va caure i com que arribava una altre arrastrador, el va agafar i es va parar tot el funcionament del telearrastre de la pista verda fàcil, i el senyor que hi treballava la va renyar molt. Això va passar cap al final de l'hora que havíem d'esquiar.

Vam deixar els esquís ben posats a terra, i vam agafar els telecabines per pujar al Pic de l'Àliga : *Quina cua que hi havia!*

Quan vàrem arribar a l'alberg, vàrem dinar. Per dina vam menjar: espaguetis, francfort i, per postres, taronja.

Havent dinat vàrem tornar a agafar els telecabines. Quan vam ser a baix, a les pistes, vàrem tornar a agafar els esquís i, a esperar l'Eloi !

Quan estàvem a punt de tornar a pujar la pista verda fàcil, un noi va embestir la Laia (una nena de Borrassà), i per poc també embesteix l' Eloi. L' Eloi va renyar aquell noi i el professor de gimnàstica (en Jordi) també el va renyar i li va dir que hi havia un cartell on posava precaució; i aquell noi li va dir a en Jordi que no sabia esquiar, i en Jordi li va recomanar que es busqués un monitor o que anés a poc a poc. La Laia deia que li feia mal el cul i es va quedar una estona a descansar, mentre nosaltres baixàvem. Després vàrem anar a deixar els esquís, les botes i els cascs a les gàbies (fent això hi vàrem estar més o menys mitja hora). Al cap de mitja hora vàrem tornar altra vegada als telecabines. Quan vàrem arribar a l'alberg vàrem tenir dues hores lliures, per jugar, dutxar-nos etc i un d'aquests moments el vàrem aprofitar per fer una foto de tot el grup amb l'Eloi.

Quan varen haver passat les dues hores, vàrem sopar. Per sopar vàrem menjar: sopa, hamburguesa amb patates fregides i per postres poma.

Després de sopar vàrem anar a veure la baixada de torxes. A la baixada de torxes (va ser molt maca)hi van participar l' Etna i la Patrícia . Després d'això vàrem anar a la discoteca ; gairebé a tots els nens i nenes els hi va agradar, però n'hi va haver alguns que no tant.

Va ser un dia molt cansat !!!!

Arnau i Imma CEIP MARINADA D'ORDIS

El tercer dia , es a dir, l' últim dia , a la vall de Núria

Quan la Maria , la nostra professora mirava l' hora que era, nosaltres, la Judit, la Isabel i la Patrícia , ens vam despertar.

Al cap d'una estona, mentre la Maria es rentava les dents, nosaltres parlàvem de la discoteca que va hi haver la nit abans. La Maria, quan va acabar, ens va cridar i va anar a cridar les de l'altra habitació, on hi dormien: l'Etna, la Tura, i la Imma, les nostres amigues.

Grup dels que no havien esquiat mai

Nosaltres, ens vam aixecar i vam preparar la bossa.

Després vam deixar les bosses a baix, en una cambra, i vam tornar a pujar a dalt a les habitacions; vam treure els llençols del llit i els vam posar en un cova de color blau, que hi havia en una sala , i vam baixar a baix a esmorzar.

Grup dels que sabien esquiar.

Després d' esmorzar vam agafar el telecabina, vam anar a buscar els esquís a la gàbia , i vam anar a les pistes d'esquí (2 hores)

Quan vam acabar d'esquiar vam anar a l'alberg a dinar pizza.

A les dues, vam agafar el Cremallera i després vam agafar l'autobús a Ribes i, de Ribes a Ordís.

Isabel, Judit i Patrícia- CEIP Marinada d'Ordís

PIC DE L'ÀLIGA

Vam anar a esperar l'autocar amb les bosses pesants i quan va venir vam pujar-hi. El viatge se'ns feia llarg, teníem moltes ganes d'arribar. Cap a les onze, finalment vam pujar al cremallera. No anava gaire ràpid, tenia com una via a sota que semblava una cremallera i l'aguantava perquè no rellisqués. Vam gravar endevinalles i el que

fèiem amb
estàvem

Així que

lloc a

les botes.

calçat que

la gravadora de l'Anna Amieva, molt impacients i emocionats.

vàrem arribar, vàrem anar a un

agafar els esquís, els pals, el casc i

Ens preguntaven el número de

fèiem i ens donaven l'equip. Ens

el vàrem posar i vàrem anar a fora. Quan van arribar els monitors, vàrem fer grups. Alguns ja van començar a agafar el teleesquí des del matí altres a la tarda. Els monitors eren amables encara que n'hi havia un que no gaire. Nevava, feia molt de vent però ens ho passar molt bé.

Després d'esquiar vam

l'equip i vam agafar les

les bosses per pujar a

El trajecte des d'on fèiem

fins a l'alberg feia 2600 m.

fred i

vàrem

deixar

sabates i

l'alberg.

esquí

Per pujar a l'alberg havíem d'agafar la telecabina. Per molts era la primera vegada que hi pujàvem. Amb les maletes era molt difícil. Per baixar també perquè havíem de sortir de pressa. Alguns tenien vertigen,

el que en tenia massa cridava molt fort com la Judit i d'altres. Quan feia molt vent les telecabines es movien de tots els costats i quan en feia massa les paraven.

Les habitacions eren una mica petites. Tenien 3, 4 o 6 llits amb lliteres, hi havia el doble d'armaris que de places. Totes tenien bany però era petit.

El menjador era gran, hi havia moltes taules i moltes cadires. Menjàvem per grups de taules, un grup era el dels mestres, l'altre era el d'Ordis i Borrassà i l'altre era el de Lladó. El menjar era molt bo, posaven un tall per cada nen. Les cuineres eren molt simpàtiques. Després de menjar ens feien recollir la taula i parar-la per la següent hora de l'àpat.

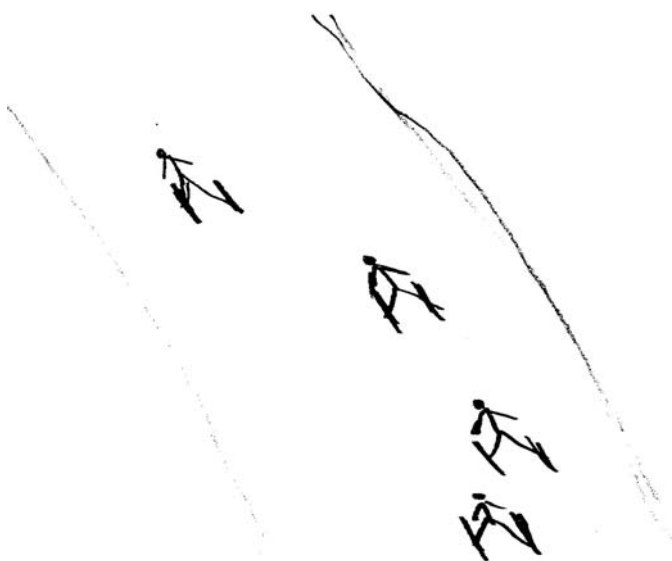
Hi havia una sala de jocs, era molt gran, podíem jugar a molts jocs i hi havia moltes taules i cadires. Només ens hi passàvem 10 o 15 minuts perquè després havíem d'anar a esquiar. A la nit quan plegàvem de fer alguna activitat, els mestres ens feien fer silenci per no despertar els

altres.

El primer dia després d'esquiar, vàrem fer el taller de muntanya. Ens van ensenyar el que havien de portar per escalar, com trobar persones enterrades en un allau, etc. . Al vespre, havent sopat, ens va ensenyar astronomia, vam fer una activitat, vam

aprendre el nom d'algunes constel·lacions, però no vam poder veure els estels perquè estava ennuvolat.

El segon dia quan ja havíem esquiat va haver-hi una xocolatada a l'alberg. Podíem fer-la al mateix lloc on menjàvem o a les taules que hi havia al costat. Per beure la xocolata, s'havia d'anar a una màquina i emplenar el got. Ens van donar una coca per xucar-la a la xocolata desfeta.

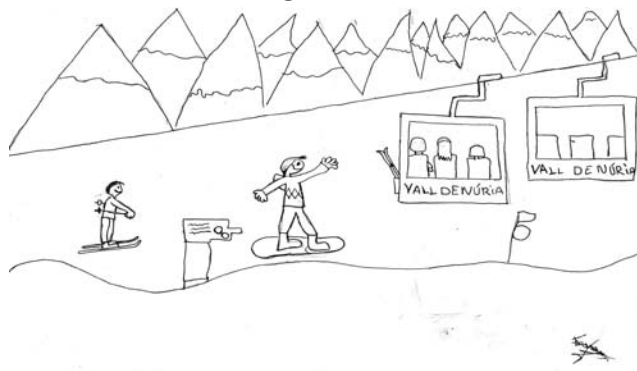
Havent sopat cap a les 10 del vespre hi va haver una baixada de torxes. Hi havia 11 participants dels quals 4 eren de la nostra ZER, el teleesqui ens va portar a alguns fins a dalt de la pista, i als més petits fins a la meitat. Els participants baixàvem per una pista verda, tots anàvem en filera fent ziga-zagues amb una torxa a la ma. Davant de tot hi havia un home que tocava l'acordió. Quan vam arribar al final ens van apagar les torxes Va ser un espectacle molt bonic i molt emocionant pels que vàrem protagonitzar-lo. No s'havia acabat el dia, cap a les 11: Disco! La disco era un bar al costat de les pistes. Posaven música com: "Baila Morena", "aserejé", etc. Hi havia molta gent ballant i poca seient. Moltes nenes de la ZER ballaven, però els nens feien altres coses ... El dia següent ja era el dia de marxar, alguns nens estaven tristos, d'altres no. Però tots estàvem molt cansats, tant que no ens aguantàvem drets. Per arribar al cremallera havíem de travessar neu glaçada i quèiem de cul a terra, però no ens fèiem mal. El cremallera, se'ns feia molt llarg sort que portàvem la gravadora, a vegades miràvem el paisatge i un cop vàrem veure un cervató. Després vam anar a l'autocar, cantàvem, jugàvem i fèiem el joc del fil. No ens va agradar gens l'hora de tornar però ens va anar bé arribar a casa.

Text col·lectiu elaborat per: **Anna Amieva, Magí Espeso, Anna Joli, Paula Joli, Marlène Prevel, Judit Berja, David Font i Robert Gifreu**

COLÒNIES A VALL DE NÚRIA

El 28 de gener vam agafar l'autobús i vam anar a Ribes de Freser. A Ribes de Freser vam agafar el tren cremallera que es un transport que té la via com una cremallera i serveix per pujar a la Vall de Núria.

Quan vam arribar a la Vall de Núria, vam esquiar i vam anar amb el *telearastre*, que serveix per pujar a les pistes. Per arribar a l'Alberg Pic de l'Àliga, on estàvem allotjats, havíem d'agafar el telecabina que serveix per anar d'un lloc a un altre a bastant altura.

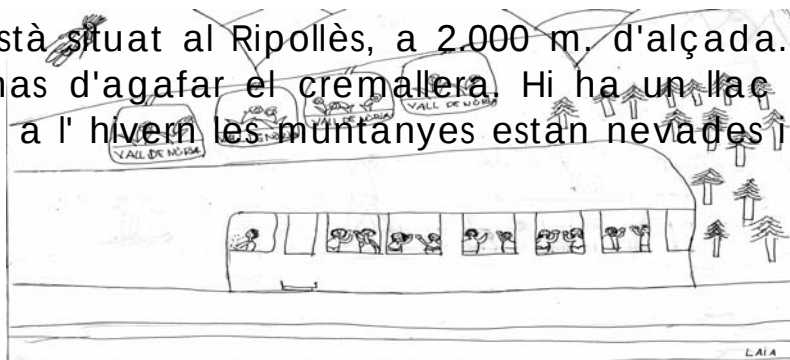
Al dia següent, com que feia tant de vent, en van poder baixar uns quants, però es van quedar quatre a dalt i els van anar a buscar una moto de neu i una màquina. Per anar a la pista negra hi havia unes telecadires que es gairebé igual que el telecabina. I per anar a la pista blava s'ha d'anar amb el telecabina.

Quan vam marxar, vam agafar el cremallera i vam anar a Ribes de Freser. A Ribes de Freser vam agafar l'autobús i vam anar a Lladó, Ordís i Borrassà.

Ferran B.

Paisatge

Núria està situat al Ripollès, a 2.000 m. d'alçada. Per arribar-hi has d'agafar el cremallera. Hi ha un llac que està gelat; a l'hivern les muntanyes estan nevades i són precioses.

Quan pujàvem es veien moltes estalactites i estalagmites de gel.

La vegetació és de pi negre, i dalt de tot no hi havia vegetació.

Des de l'Alberg, que es on vam dormir, als matins es veia un mar de núvols que quedava per sota nostre...

Els dos primers dies feia molt de vent, però el tercer feia Sol. Esquiar amb vent era molt difícil.

Els monitors eren molt simpàtics i amables, el nostre es deia Eloi. Ens havia d'ensenyar a esquiar, vam haver de fer tres grups: dos per començar i un altre que ja en sabien. Es molt guai esquiar.

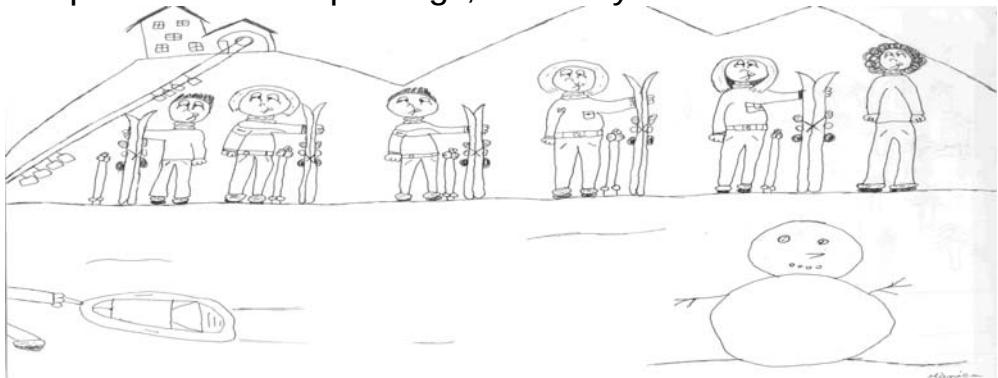
El segon dia un esquiador va xocar amb mi, però per sort no em vaig fer mal.

LES XERRADES

El primer dia al vespre vàrem conèixer a n'en Jordi, el monitor que ens faria les xerrades.

En Jordi ens va parlar del perill de les allaus, què cal fer en perill d'allaus, etc. Ens va ensenyar el material per trobar algú sota d'una allau.

En Jordi portava molts pircings, al menys 7 ó 8.

Després de sopar, en Jordi ens va parlar de l'astronomia, ens va donar un quadern i un llapis de la VALL DE NÚRIA, vam llegir lectures sobre els estels i vam fer un planisferi; també ens va dir el nom dels estels.

El que em va agradar més de las colònies va ser esquiar. Abans d'aprendre em vaig caure uns quants cops. El primer dia l'Eloi, que era el nostre monitor, ens va ensenyar el més bàsic. Per la tarda, vàrem anar a la primera pista verda, i

vam fer la meitat. El segon dia vàrem baixar tota la primera pista verda i el tercer dia vàrem baixar la segona pista verda. Els primers dies va fer molt de vent i els dies eren grisos, però l'últim dia va fer sol.

Mònica A.

LA BAIXADA DE TORXES

El penúltim dia alguns nens van participar en la baixada de torxes, en la qual els nens i nenes baixàvem en filera una de les pistes, tot portant una torxa encesa a la mà.

Hi havia un nen que anava avançant a la fila i va fer caure una nena. A mida que arribàvem a baix, ens apagàvem les torxes.

Després de la baixada de torxes, vam anar a la discoteca on vam ballar molt. També hi havia els monitors. Com que anàvem molt acompanyats, suàvem i ens vam haver de desabrigar.

Alguns nens ens molestàvem, però nosaltres vam fer una rotllana molt grossa i ens ho vam passar molt bé.

A dos quarts de dotze vam marxar de la discoteca.

Anna Q.

CARNESTOLTES

El dia 20 de febrer, a Borrassà van anar arribant un seguit de nens i nenes disfressats amb motius dalinians. Una vegada a l'escola, es van fer els tallers previstos.

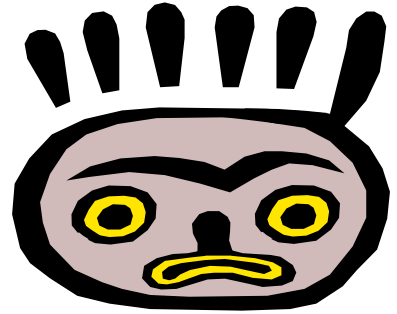

A la programació d'aquesta trobada vam intentar donar-li un caràcter més lúdic, tot i que també es van treballar els components de la festa: pregó, testament, cercavila pels carrers de Borrassà, crema d'en Carnestoltes... Tot plegat una festa amb tots els seus ingredients.

CARNAVAL 2007

Carnestoltes ja és aquí
Anem a Borrassà, per fi.
Riure, jugar, saltar, ballar, ...
Ningú ens ho treurà
Estem molt contents
Sempre ensenyant les dents
Tothom disfressat de Dalí
Oh, que bé! A la rua podem sortir
La gent molt animada
Tota riallera i engrescada
El rei Titus s'ha de cremar
Segur que la festa està a punt d'acabar

Nerina, Enric, Pau, Aina i Blai

Cicle Inicial de Lladó

PREGÓ

Benvinguts a la Trobada de Carnestoltes!!

Nens, nenes, petits, mitjans i grans....., esteu a punt per la gresca?

Avui és un dia especial per fer l'animal.

Es pot cantar, saltar, cridar, jugar... i no cal treballar!!!

Prepareu-vos Dalinians per començar la festa!!!

Al matí farem una activitat

que el cap ens deixarà ben embolicat.

A la tarda, el Rei Carnestoltes ens mana anar disfressats i
empolainats.

per fer xerinola, sarau i cridòria.

També farem una passejada pel poble
on tothom l'ha de gaudir i fruit de valent.

I recordeu el que diu el Rei Carnestoltes:

- Com que sóc el millor,
Heu de fer el que us dic jo.
Aquest any us disfressareu de Dalí,
un pintor que pintava d'aquí.
I quan la festa arribi al final
cremeu-me sense el meu pal
a dintre del sorral.

BONA FESTA A TOTHOM!!!

**Alumnes de Cicle Inicial i Cicle Mitjà de
Lladó i Borrassà**

Auca de carnaval 2004

Ja s'acosta Carnaval
i una disfressa ens cal

A l'escola la preparem
i de Dalí ens disfressarem

Avui és el dia d'anar a Borrassà.
Tota la ZER hi va
perquè allà ens hem de trobar

Encetem la festa amb un pregó
que és un discurs de debò

Al matí un taller tothom va fer
per passar-nos-ho més bé

A la tarda, pel poble hem passejat
Una gran rua s'ha format
i un xupa-xup ens han donat.

Al Rei Titus han jutjat
i al sorral l'hem cremat

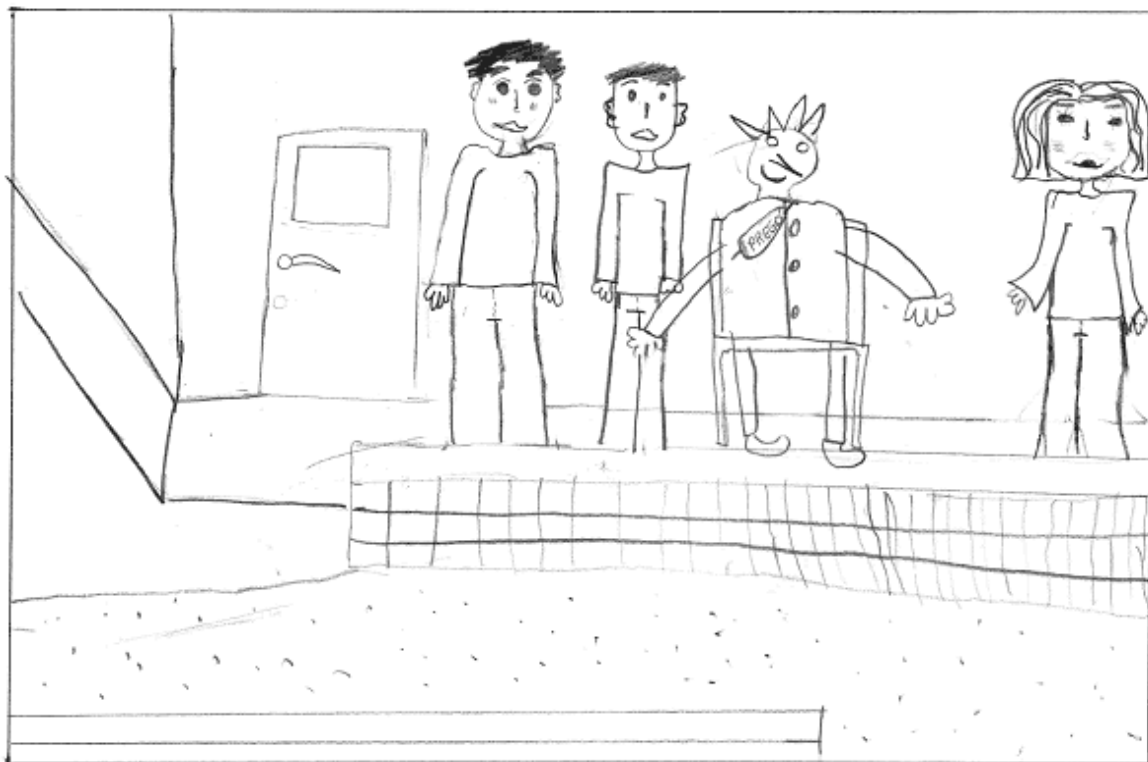
De Borrassà hem marxat
perquè la festa s'ha acabat

La pluja ha començat
però un dia guai hem passat

Nerina, Enric, Pau, Aina i Blai

Cicle Inicial de Lladó

Llegim el pregó. 2n. C.I.

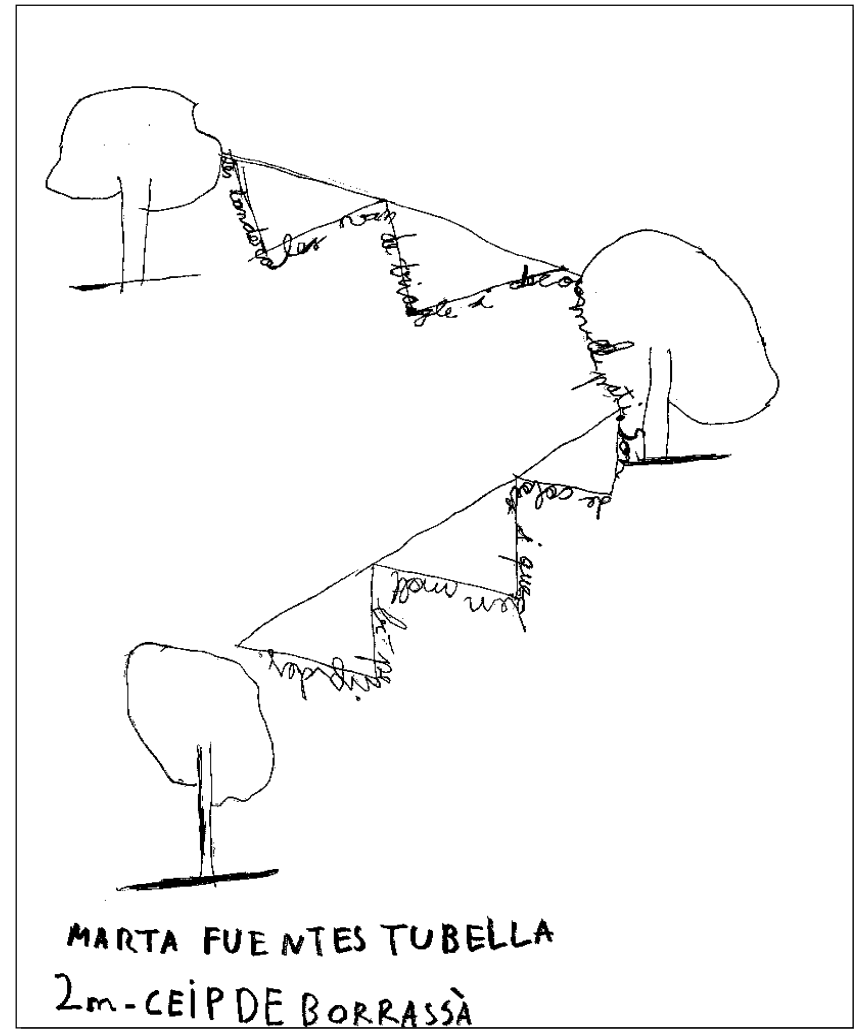
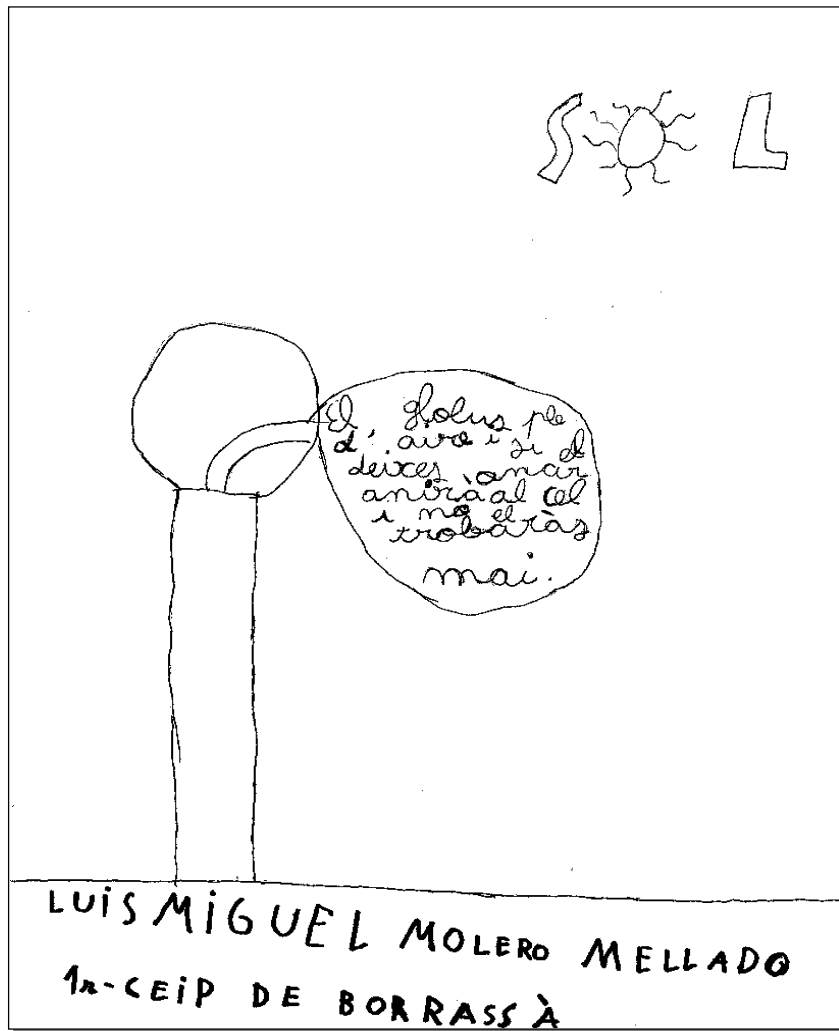

DIBUJOS DE CARNAVAL 2004
Alumnes de Cicle Inicial de Lladó

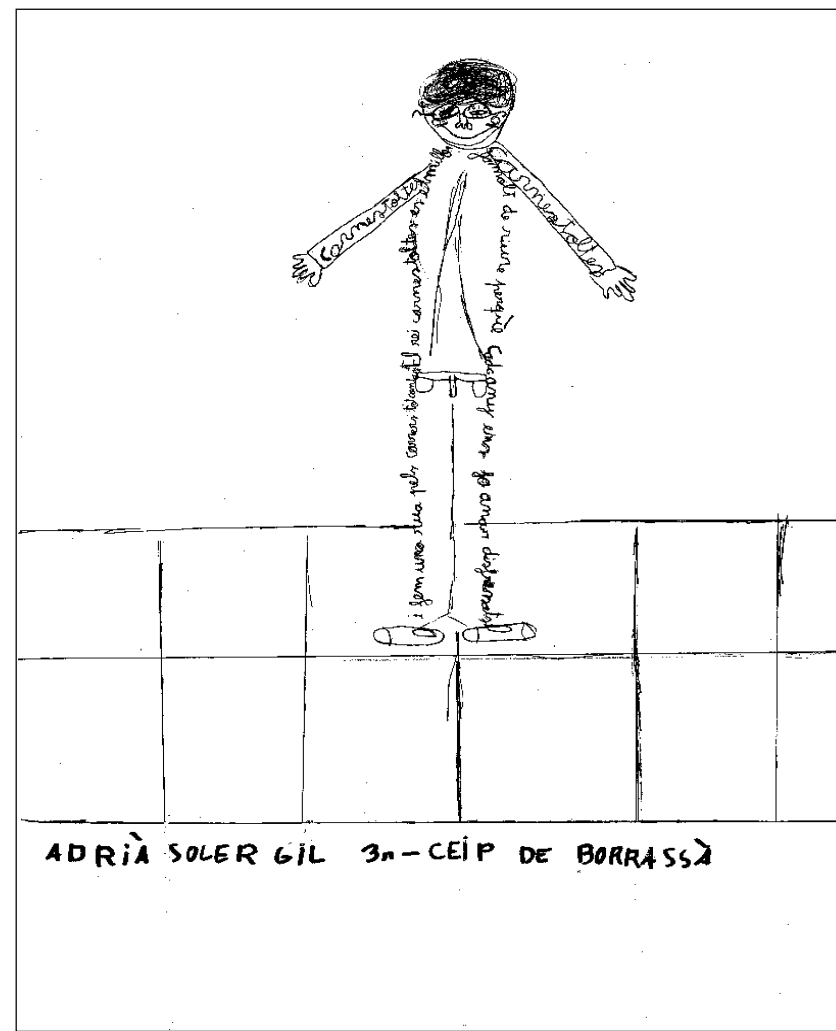
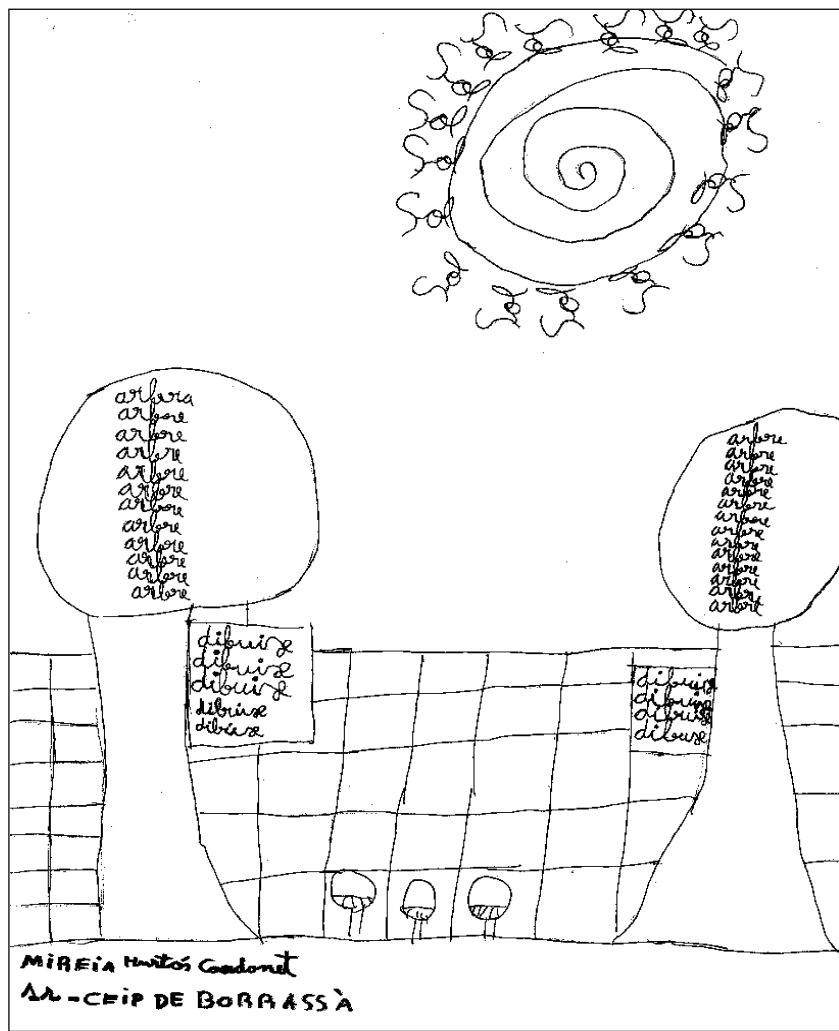
Cremem el Carnestoltes.
 1r. C.I.

EL CARNAVAL

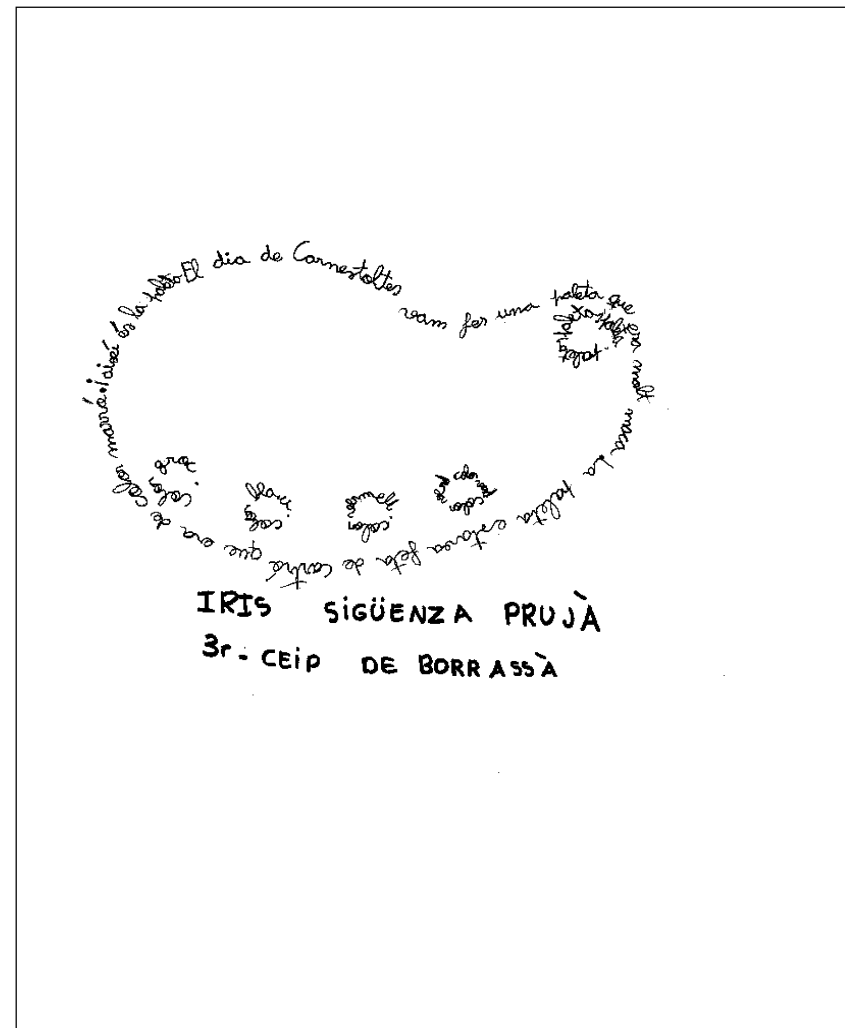
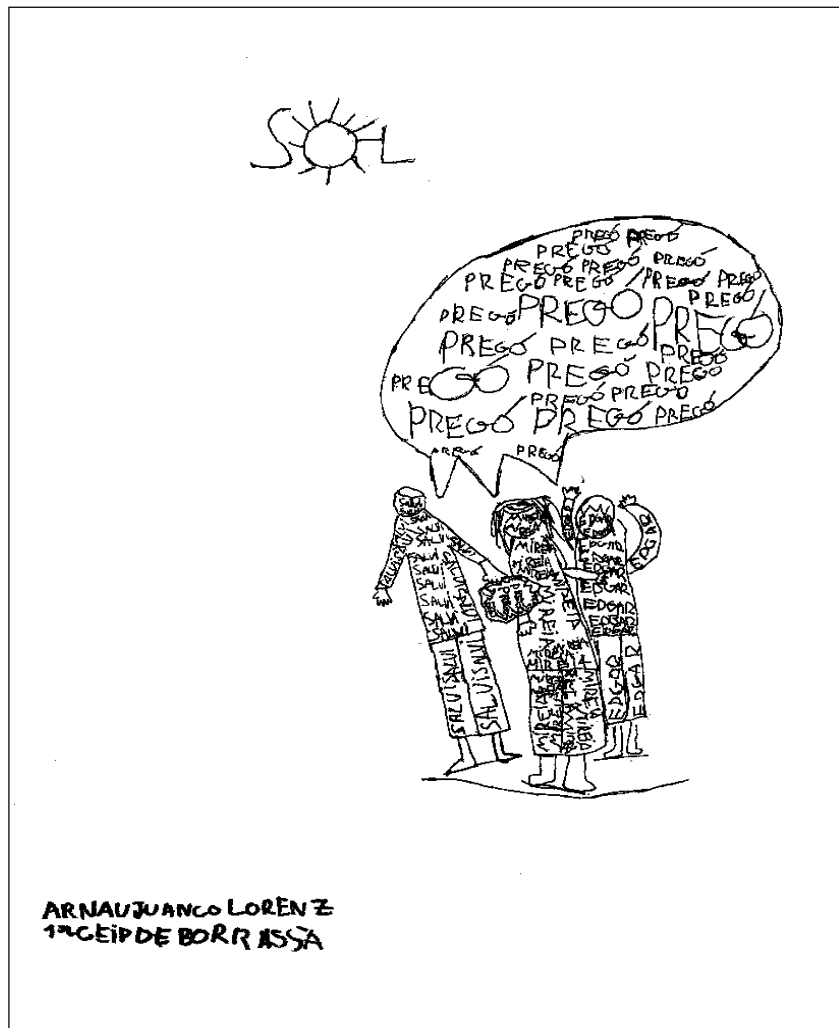
1r, 2n, 3r CEIP de BORRASSÀ

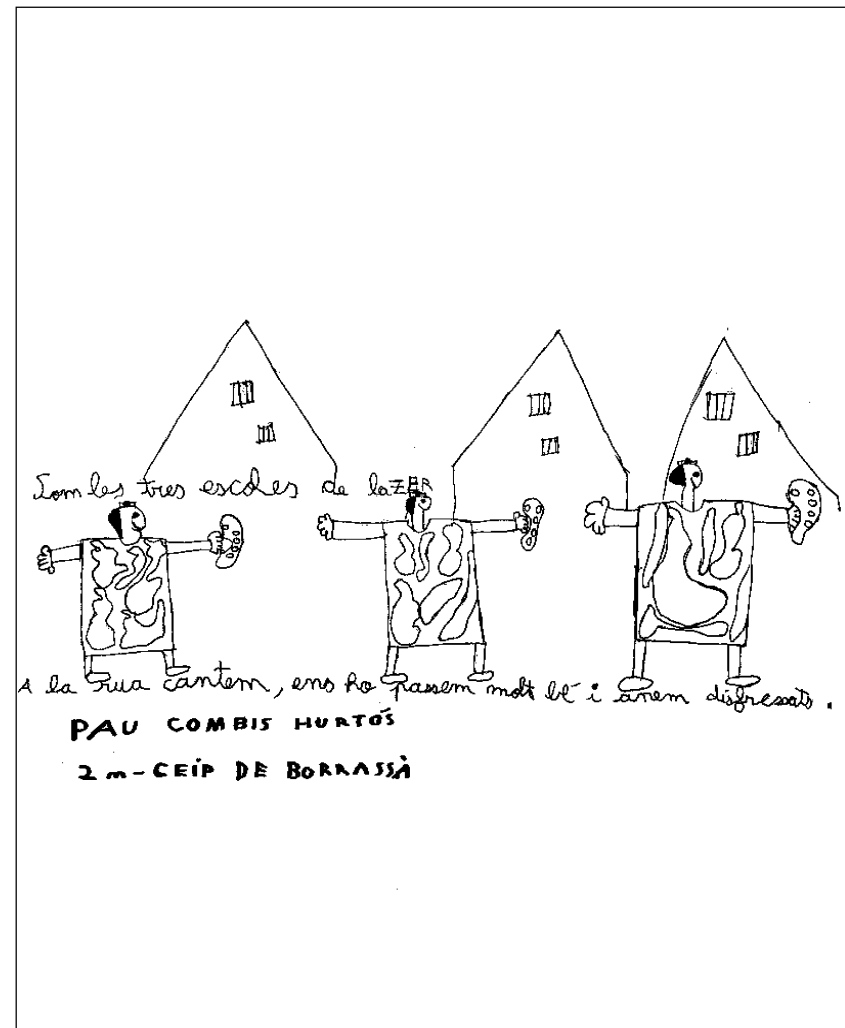
Decorem l'escola amb globus, banderoles i ...

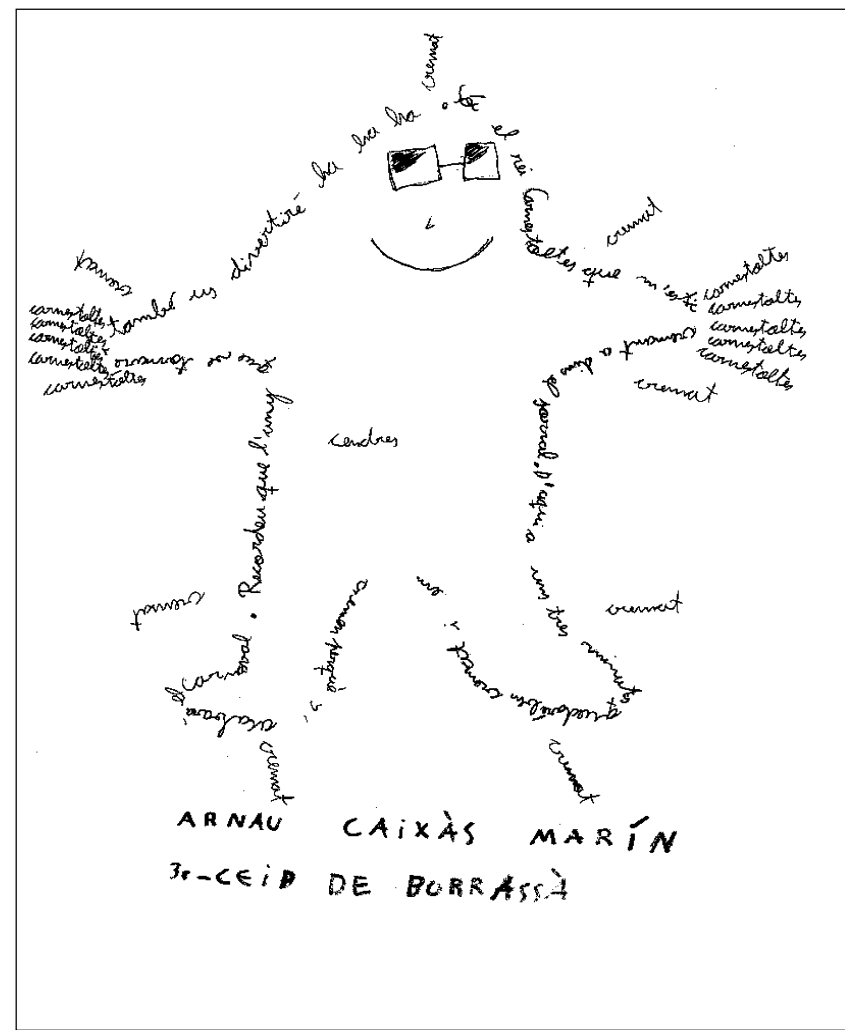
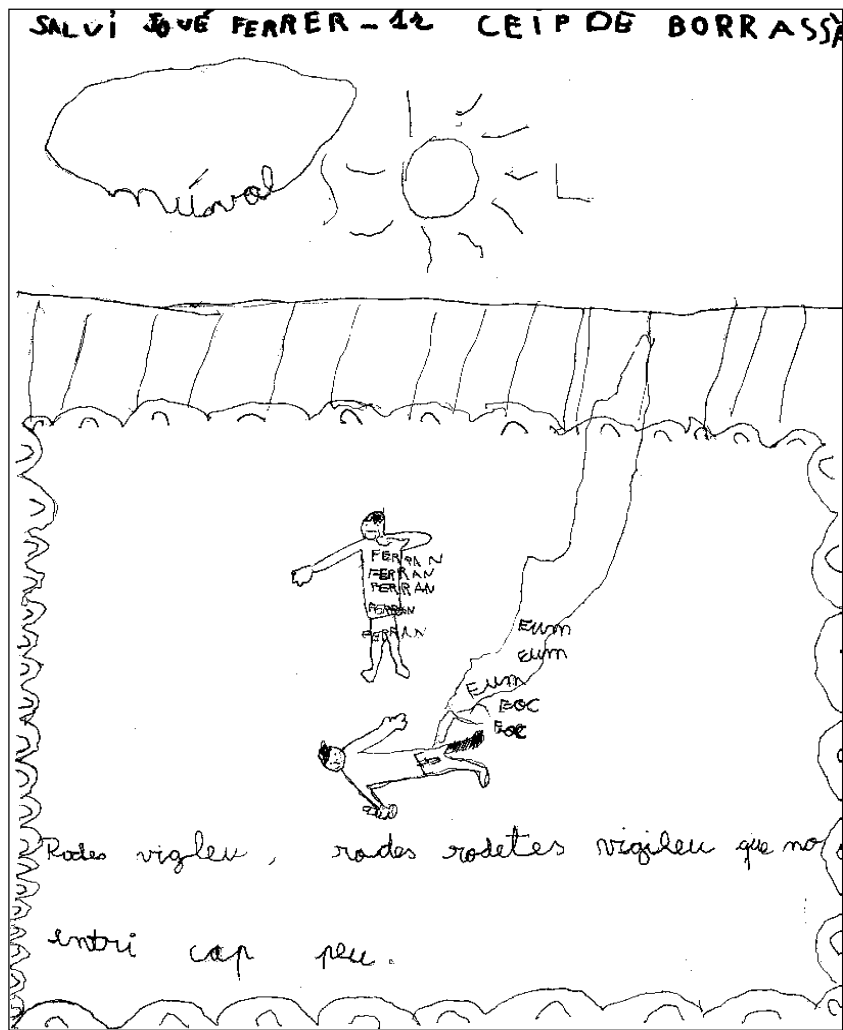
dibuixos. Comencem la festa presentant el Rei Carnestoltes ...

i llegint el pregó. Després fem una paleta,

ens disfressem i comencem la cercavila pels carrers de Borrassà.

El final de la festa ha arribat i hem de cremar el pobre Rei Carnestoltes.

EL CARNAVAL

1r, 2n, 3r CEIP de BORRASSÀ

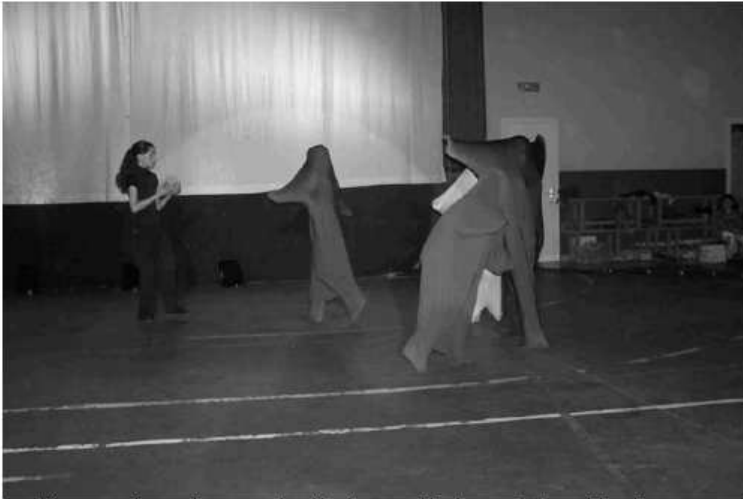
ELS ELEMENTS:

Aquest espectacle, celebrat al pavelló de Lladó el divendres 12 de març, va aplegar tota la mainada de la ZER per tal d'escenificar unes actuacions entorn dels quatre elements i del món del circ.

L'esdeveniment va durar poc més d'una hora, però la preparació va ser llarga i amb moments intensos: de feina, dubtes i dificultats, no n'han faltat. Els alumnes durant uns quants mesos, coordinats pels especialistes d'Educació Física i Música, van assajar les habilitats que van demostrar aquell dia en el pavelló. Les músiques, el treball a les aules entorn del foc, la terra, l'aire i l'aigua, el muntatge de tota la infraestructura que requeria l'espectacle (llums, cortinatges, grades, so...), la col·laboració econòmica de moltes empreses i comerços dels tres pobles i més enllà..., la col·laboració de pares, mares, ajuntaments...: tot ha representat una gran moguda per a gaudir d'aquell vespre en què uns alumnes de la ZER CANIGONENCA es van transformar en artistes de circ! Una vegada més, volem donar les gràcies a tothom qui ho ha fet possible.

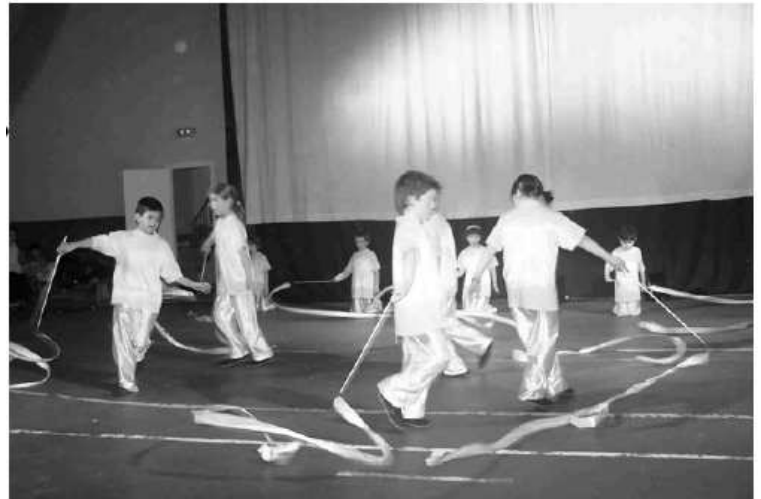
TROBADA ELEMENTS

*L'ésser humà
despertant els
quatre elements*

Els quatre elements: l'aigua, l'aire, el foc i la terra.
Alumnes de Cicle Superior. Borrassà

*Fiu! fiu! fiu!...
com giren
les cintes!!*

AIRE. Actuacions amb cintes. Alumnes de cicle inicial i tercer. Borrassà.

AIRE. Representació amb pilotes. Alumnes de cicle inicial. Lladó.

*Tots concentrats
amb les pilotes.
Quin goig que fan!*

Quina força i
quin equilibri!
Es nota que està
en forma!

AIRE. Malabars i trapezis. Alumnes de cicle superior. Lladó.

*Mentre ells van nedant...
tothom els va mirant!!
Una actuació
molt "aquàtica"!*

AIGUA. Els peixos. Alumnes d'educació infantil. Lladó.

AIGUA. Actuació amb paraigües. Alumnes de cicle mitjà. Lladó.

*Tots a punt per si plou...
xim, xim, xim, ...*

1,2,3...
Salta!, salta!, ...

TERRA. Actuació amb cordes. Alumnes de cicle superior. Lladó.

Quin equilibri!!
Ja veieu quines
figures que fan
aquests nois i noies!!

TERRA. Acroesport. Grup de grans. Ordís.

Tots fent rotllana
anem movent
els mocadors

TERRA. Actuació amb mocadors. Alumnes d'educació infantil. Borrassà.

*Caminant amb xanques
i mantenint l'equilibri!!*

FOC. Xanques. Alumnes d'educació infantil i
cicle inicial. Ordis.

*Amb bengales i
mantenint l'equilibri!!*

FOC. Xanques. Grup de grans. Borrassà.

**Al final tot ha
sortit molt bé!
Només cal felicitar
als alumnes de la
ZER pel seu esforç!!**

FINAL. Salutacions finals. Tots els protagonistes de
l'espectacle.

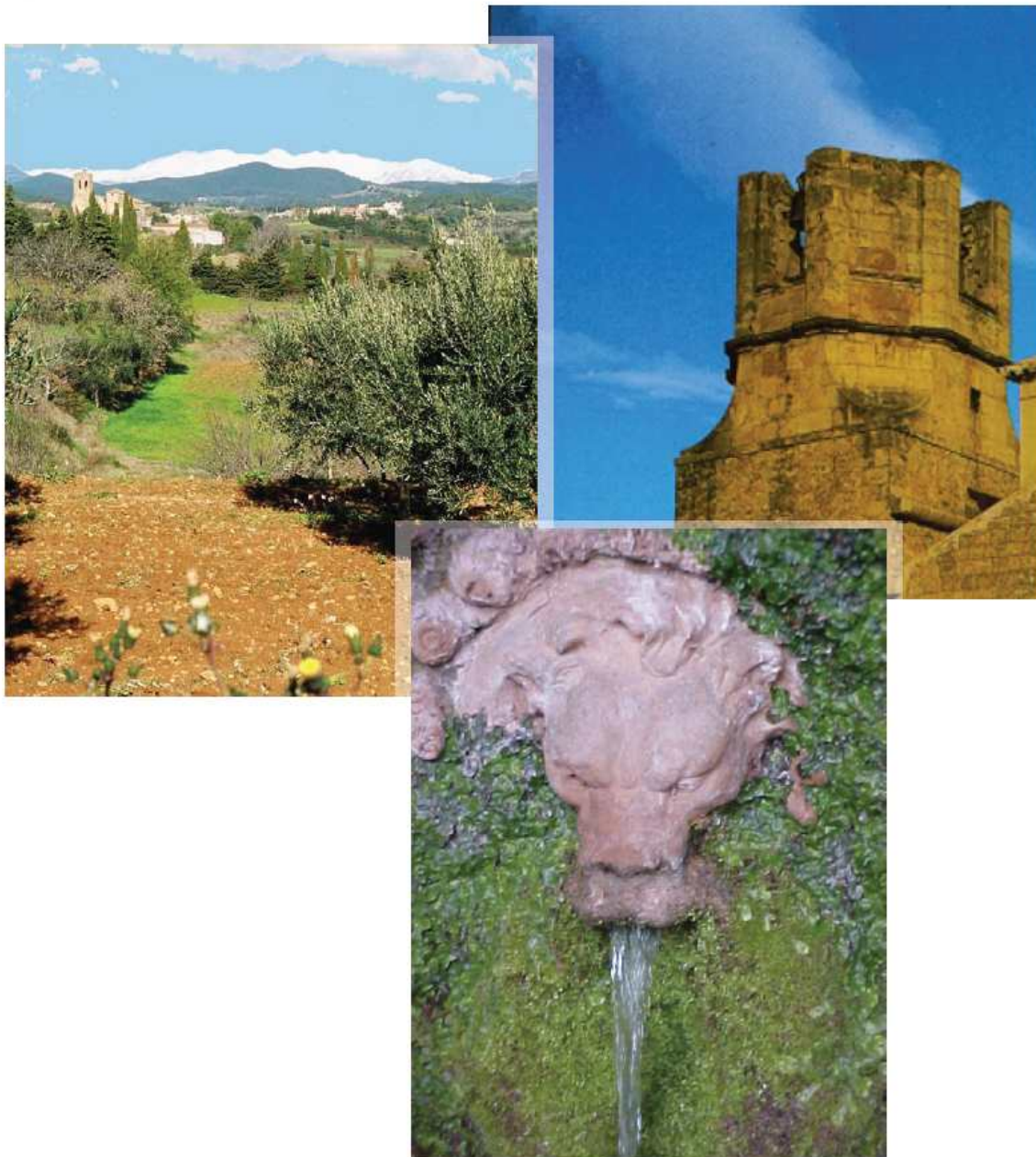

TOTS FEM ZER

En aquesta secció trobareu les aportacions que ens han fet arribar altres components de la nostra comunitat educativa: reflecteixen la vida entorn a les nostres escoles i repercuteixen en el desenvolupament integral dels nens i nenes.

Sabem que són moltes més les activitats que es duen a terme al llarg del curs, però la revista tampoc ha pretès abarcar-ne la totalitat.

Estem molts contents de poder-vos presentar aquest recull i confiem que en anys propers vagi a més.

EL MISTERI DE BORRASSÀ

Si un foraster observador hagués arribat a Borrassà a finals d'aquest estiu, hagués pogut constatar un fenomen misteriós i ben estrany. Una mena d'epidèmia va anar afectant de mica en mica a tot el poble. Primer només un grupet reduït en va patir els símptomes i només els seus familiars van notar els canvis que, poc a poc, anaven sofrint.

Era com si una ment superior els dictés els seus actes. A estones perdien la seva personalitat i actuaven com si tots formessin part d'una sola màquina de precisió.

Aquest hipotètic foraster hagués pogut veure com de nits, a l'hora que tothom se n'anava a dormir, ells sortien en silenci de les seves cases i es reunien durant hores en una mena de gran aquelarre. Era igual si estaven cansats o malalts, era igual si tenien son o no havien sopat. Res no els impedia, arribada l'hora, sortir puntuals deixant fills dormint i parelles soles amb els peus freds en enormes llits glaçats.

En aquestes reunions repetien ritualment frases i gestos durant hores i hores, dirigits implacablement amb ma de ferro, per la que semblava la més infectada de tots.

Més endavant, el nostre foraster xafarder hagués vist com els nens s'anaven quedant desconcertats davant dels canvis dels seus pares. A estones a casa veien com començaven a parlar sols en veu alta o a cridar o a moure's adoptant personalitats estranyes. Alguns canviaven de sexe o d'edat i d'altres fins hi tot agafaven identitats no humanes.

I a partir d'aquí l'epidèmia es va anar estenent a més i més gent. N'hi havia que es passaven dies i dies tot sols pintant paisatges imaginaris, d'altres ensenyaven cançons fins llavors desconegudes a tots els nens. Molts cosien robes i vestits que ningú amb dos dits de seny portaria mai pel carrer. N'hi havia que muntaven torres amb uns llums tan potents que encegaven tothom qui s'acostava.

Tot semblava més propi d'una història de l'Stephen King que de la realitat. I com en aquestes històries si el nostre visitant no hagués estat molt perspicaç s'hauria pensat que la vida del poble seguia amb normalitat perquè tot era un gran secret. Només els més petits de tots s'atrevien innocentment a anar pel carrer portant robes estranyes i cridant frases sense sentit apreses al vol com ara: "Estic nerviós, molt nerviós i és que els nervis em posen d'una mala gaita..."

Finalment l'epidèmia va esclatar. Es van posar cartells que d'una manera màgica van convocar tot el poble a reunir-se i a infectar-se fins la medul·la d'un virus anomenat "Els Pagesets de Borrassà".

Com podeu veure aquesta és una explicació una mica personal del procés de treball que vàrem seguir per poder representar "Els Pagesets".

Un grup d'inconscients ens vàrem atrevir a representar aquesta obra per guanyar uns quants diners pels nostres fills i de passada fer una mica de "poble".

Volem agrair a tothom la seva participació en qualsevol nivell. Des de la directora, passant pels avis que morts de son van fer de cangurs dels nostres fills i fins als espectadors tan benèvolos.

També hem d'agraciar molt especialment la col·laboració de tota aquella gent que, sense ser de l'AMPA i de vegades ni tan sols tenir fills, es van involucrar moltíssim canviant la son de molts mesos pel riure de petits i grans d'un parell de dies de Nadal.

I qui sap, potser el virus de "Els Pagesets de Borrassà" serà com el de la grip i tornarà cada any.

Si no n'heu quedat vacunats, esperem que us infecteu un altre cop amb nosaltres.

AMPA BORRASSÀ

PERSONATGES PER ORDRE D'APARICIÓ

VESPA: Quim Vilà
TOTXO: Rosalia Comas
BERTA: Olga Soler
CLAUDIA: Sílvia Burgas
AVI: Carlos Quintà
GUSPIRA: Joan Soler
SATANAS: Josep Maria Jové
DIMONI I: Xavier Bordas
DIMONI II: Adrià Congost
DIMONI III: David Serra
DIMONI IV: Cristina Sánchez
MARIA: Mireia Juncosa
SANT JOSEP: Pau Quirante
ARCANGEL: Quim Bonal

ÀNGELS.....Marçal Quirante,, Pau Espinola, Aarju Jové,, Joan Roquer, Carles Blanch, Arnau Soler.

DIMONIETS.....Paula Fuentes, Alba Soler, Salví Jové,, Marta Fuentes, Mireia Hurtòs, Laura Juanco, Luís Miguel Molero, Pau Combis, Arnau Juanco, Edgat Tormel.

PAGESETS.....Laia Combis, Maria del Mar Sigüenza, Ferran Blanch, Anna Quintà, Iris Sigüenza, Arnau Caixàs, Adrià Soler, Claudia Congost.

DIRECCIÓ ESCÈNICA: Olga Tubella.

DECORATS: Anna Maria Ferrer.

ASSESSORS MUSICALS: Quim Bonal i Marta Lorenz

LLUMS I SO: Pere Fuentes i Xavier Clotas.

AGRAÏMENTS: A l'Ajuntament de Borrassà i a tothom que ens ha ajudat, amb vestuari, atrezzo, etc.. o fent de cangur.

TEMPS de FAMÍLIA:

Segurament molts de nosaltres hem pensat alguna vegada que ser un bon pare o una bona mare és sovint difícil. No existeix “l’ Escola de fer pares i mares”.

El fet és que, a mesura que els nostres fills s’escolaritzen, els pares deleguem en l’escola una part de les nostres obligacions educatives.

Però és la família l’espai on, en essència, els nostres fills aprenen a viure i a créixer madurant els valors transmesos pels pares i altres components del nucli familiar.

Des de l’AMPA del CEIP Montserrat Vayreda de Lladó no hem volgut desapropiar les xerrades col·loqui que el Departament de Benestar i Família de la Generalitat posa a la nostra disposició.

Ja tenim les dates de les xerrades que es van sol·licitar durant el primer trimestre i que seran les següents:

1. TEMPS DE LLEURE FAMILIAR. Un repte familiar.
Data de realització: 06/05/04 a les 19.00 hores.
Conferenciant: Ariadna Lleonart.
Aquest col·loqui està integrat en l’espai de Lleure i tocarem els següents temes: relacions entre els infants, temps de vacances, jocs, activitats extraescolars...
2. L’ADQUISICIÓ DE BONS HÀBITS. Un camí per a aprendre a ser responsables.
Data de realització: 25/05/04 a les 18.30 hores.
Conferenciant: Cecília Gafarot.
Aquest col·loqui està integrat en l’espai de Valors i parlarem dels següents temes: comunicació, estimació, salut, higiene, constància, puntualitat, responsabilitat...

Aquestes xerrades van destinades als pares i mares de nens en edat escolar i es realitzaran, en principi, a la sala Sant Joan de Lladó.

Us animem a participar i reflexionar en grup, tant als pares i mares d’alumnes de l’escola de Lladó com als nens i nenes de la Llar d’Infants Patuleia de Lladó i així continuar aprofitant aquesta eina en els anys vinents.

AMPA CEIP MONTSERRAT VAYREDA.

L'escola rural

A tots ens han preguntat alguna vegada, on portes els teus fills a escola? I tots ben orgullosos responem: al nostre poble.

I, ara bé, quan amb aquella cara de circumstàncies ens diuen: – Ah! Està bé, i quants són?, i com s'ho fan tots en una mateixa aula?, ja se'n surten?.

Siguem realistes: ara per ara, per la gent que desconeix el seu funcionament, l'escola rural no està gaire ben considerada, donen més importància a un gran edifici amb moltes aules, amb molts nens i nenes, amb molts mestres i amb molt de tot. Perquè tot funcioni ha d'anar precedit d'un molt o d'un gran.

Doncs bé a l'escola rural en aquest cas Ordis, nosaltres som una gran família, amb unes mestres molt ben considerades, amb uns grans alumnes, els quals no cal separar per edats ni separar-los a l'hora del pati perquè tenen molt ben assolit el sentit del respecte que els grans han de tenir per els més petits i els petits es miren els grans com un punt de referència al que volen imitar, poden jugar plegats sense haver de patir perquè els facin mal, poden estar tots junts en una aula perquè aprenen a treballar amb autonomia, els petits aprenen dels grans i els grans es senten importants ajudant els petits, la mestra pot saber amb els ulls tancats com respira cadascun, sap de quin peu coixeja i com pot ajudar-lo; els nens estan plenament integrats a l'escola i al seu entorn.

A l'escola rural potser no hi tenim unes grans inversions en material, però sí invertim molt en els valors humans i en el dia a dia de les nostres filles i fills, la relació escola-família és molt més estreta, per tant qualsevol problema que tinguin els nostres fills, tant a nivells d'estudis com de comportament, es pot detectar d'immediat i també el podem resoldre abans.

Ara bé, perquè una escola rural funcioni creiem que hi ha tres coses fonamentals: mestres, famílies i ajuntament.

El mestre d'una escola rural, ha de tenir vocació d'ofici i saber adaptar-se a les circumstàncies tant d'espai com de recursos, a canvi consegueix un millor coneixement dels alumnes a través de les famílies, una relació amb les famílies menys freda i distant que a una escola gran i segurament menys conflictes a les aules.

Les famílies hem de saber quin és el nostre paper, saber ajudar i suggerir sempre en benefici dels nostres fills, ens atrevirem a dir que privilegiada, es molt més individualitzada, no oblidem que en alguns casos pot arribar a ser com classes particulars, una apropament als educadors dels nostres fills que

ens permet poder parlar qualsevol problema gairebé al moment de detectar-lo i perquè no, una comoditat a l'hora de desplaçar-nos. Els ajuntaments haurien de considerar l'escola i en conseqüència, l'educació, com un dels temes prioritaris dels seus pobles, haurien de recolzar-la, invertint en el seu manteniment, promocionar-la a nivell de poble amb les famílies noves que arriben al poble i ajudar a integrar-les dins la vida social del poble per tal que tothom la conegui i la valori.

A canvi, obtenen un molt bon nivell a l'educació dels seus habitants, una vida al poble molt més pròspera i rica a nivell cultural i d'activitats i un incentiu més per atraure noves famílies i satisfer les que hi ha.

Desavantatges? Potser sí que en trobaríem alguna, el que més preocupa a les famílies podríem dir que és l'adaptació que tindran els nostres fills a l'hora d'anar a un institut gran, si s'adaptaran a unes aules massificades on el que segueix, perfecte, i el que no, haurà de fer el que pugui, on si té un caràcter influenciable l'enlluernaran nens amb una altra perspectiva de la vida potser més atractiva per a ells, on hauran d'aprendre a defensar-se en un lloc on no serà el seu territori i no estaran tan controlats.

Però a tot això, hi juga un paper molt important la família i la nostra escola rural, on se'ls ha ensenyat uns valors, i se'ls ha donat uns fonaments que potser en un lloc on l'ensenyament no hagués estat tant individualitzat no ho haguessin tingut, i, de tota manera, la família sempre estarem a darrera, vigilant, ajudant i recolzant, perquè d'alguna manera a nosaltres els pares, l'escola rural, també ens ensenya molt. Recolzem-la!.

A.M.P.A

C.E.I.P "Marinada" d'Ordis.

L'escola, el futur del poble

Tots, grans i petits, tenim records i vivències, més o menys recents, de la nostra etapa escolar. En els darrers cursos, però, hi ha hagut canvis en l'estructuració dels estudis, hem abandonat l'EGB, el BUP i el COU i hem passat a l'Educació Infantil i Primària, a l'ESO i al Batxillerat. Un canvi de sigles que ha comportat uns canvis més profunds que els que teniu relació directa amb l'escola ja hi esteu avesats. Els canvis volen afrontar unes transformacions socials de gran abast, a vegades, però, obliden que els nens i les nenes són nens i nenes.

Ara per ara, l'escola, el CEIP, agrupa nens de tres fins a dotze anys, en el que és l'Educació Infantil i Primària. Després d'aquesta etapa comença l'ESO, l'Educació Secundària Obligatoria, que s'ha de cursar en un IES, Institut d'Educació Secundària. Del que es tracta aquí és de centrar-nos, però, en l'etapa de tres a dotze anys, que és la que ens toca. Ara, just quan estem en ple període de pre-inscripció per al proper curs escolar, tenim la notícia confirmada que l'any vinent l'escola d'Ordis disposarà de tres grups, quan fins ara només en tenia dos. I aquesta és una notícia important, ja que vol dir que hi ha un creixement de l'alumnat, fet que es traduirà també en un augment del professorat, en definitiva, això vol dir que l'escola creix i que va endavant.

Que l'escola prosperi, que es mantingui i, si pot ser, que creixi és una molt bona notícia per a un poble petit com el d'Ordis. Sovint, en començar el curs escolar, que és quan els mitjans de comunicació es fan ressò de l'escola i de les seves problemàtiques, surten notícies d'un caire ben diferent: que s'ha hagut de tancar alguna escola, que s'han reduït el nombre de grups o la dotació de professorat. Per altra banda, sabem també de campanyes d'ajuntaments que incentiven l'augment de la població infantil en edat escolar amb la finalitat de mantenir l'escola en funcionament. No és, per sort, el cas d'Ordis. Diem per sort perquè quan es tanca una escola es tanca el futur d'un poble. I tornar a obrir una escola costa qui sap quant.

Parem-nos a pensar en la transcendència de la vida escolar pel poble i ens adonarem de la importància que té. Els nens i nenes amb les seves activitats diàries marquen els ritmes de la vida del poble. Clarament, els horaris escolars són viscuts per tothom, per les famílies que tenen nens en aquesta edat, perquè els petits s'han d'acompanyar a l'escola, amb la qual cosa les hores de començar o acabar les classes, les nou, les dotze i les tres, si és que no es queden a dinar, o les cinc de la tarda, són "hores punta" als carrers que conflueixen a l'escola. "Hores punta", hores de màxima activitat al carrer, però també moments de trobada de pares, mares, avis i àvies. Els nens són l'excusa. Els dies lectius, els dies d'escola, marquen clarament la vida del poble. No cal dir que els dies de vacances, amb uns altres horaris, els carrers són el pati durant tota la jornada. Les rialles, la cridòria, els xisclets, les corredisses, els jocs i també els plors, són mostres de la vitalitat dels joves ciutadans. Per als altres, per als que fa temps que han viscut aquesta etapa, són motiu de recordar vivències passades, de recordar moments de la

infantesa, moments de felicitat. Els nens són motiu d'alegria i d'esperança, són, per tot plegat, el futur del poble.

A l'escola els nens segueixen ensenyaments diversos. Les matèries no han canviat amb la reestructuració dels estudis, les llengües segueixen sent les llengües, l'aprendre a llegir segueix sent una activitat transcendental, així com fer de la lectura una activitat plaent; les matemàtiques són les matemàtiques, les quatre regles segueixen sent bàsiques, però darrerament en les matèries que s'imparteixen a l'escola hi ha tingut cabuda matèries pràctiques, relacionades amb la vida quotidiana, així com les notícies de l'actualitat del poble, de Catalunya o del món, al costat d'ensenyaments que tenen a veure amb la nostra vida com a poble; les activitats relacionades amb les festes i les tradicions són ben presents dins el calendari escolar.

L'activitat escolar, però, no queda reclosa dins la tanca del recinte escolar. El professorat no es limita a educar, sinó que l'educació dels nens i nenes en edat escolar traspasa el recinte educatiu. La preparació d'activitats obertes a tothom, les trobades rotatives de la ZER, o aquesta mateixa revista que teniu a les mans que és una iniciativa conjunta de les tres escoles que configuren la ZER: les escoles de Borrassà, Lladó i Ordis, o ara, el play back programat per l'AMPA i, sobretot, la preparació d'aquest play back, amb les hores d'assaig de nens i nenes, però també de pares i mares, i d'altres persones del poble que hi han volgut col·laborar, són una mostra més de la vitalitat de l'escola i, en definitiva, del poble.

És per tots aquests motius que des de l'Ajuntament hem de fer el possible per millorar allò en el que podem incidir, que és la infraestructura escolar. La disponibilitat de l'Ajuntament, conseqüentment amb el que acabem de dir, és total a l'hora de col·laborar amb l'escola: aquest curs s'han pogut canviar les finestres i s'ha pogut adequar, en la mesura del possible, l'espai dedicat a cuina i menjador, i s'han hagut de resoldre els petits problemes que comporta el manteniment d'un edifici que ja té els seus anys. Per altra banda, estem amatents a les necessitats que planteja el claustre de professors i l'AMPA.

Tot una altra cosa és el període de zero a tres anys. En aquest tram d'edat sí que l'Ajuntament té competències i ara s'està treballant per aconseguir una llar d'infants d'acord amb les necessitats de la població. Com que només és un projecte, i les coses relacionades amb l'administració sempre són llargues i tortuoses, deixem-ho així, com a projecte. Quan estigui més lligat ja us ho farem saber.

Només queda desitjar que aquesta iniciativa conjunta de les tres escoles que conformen la ZER tingui continuïtat, si és així, com és d'esperar, voldrà dir que es manté l'empenta i la vitalitat de l'escola i de les escoles que la configuren. En definitiva, que els pobles, encara que petits, tot mantenint el seu tarannà i la seva manera de fer, tenen assegurat el seu futur.

AJUNTAMENT D'ORDIS

En aquesta sopa de lletres del costat hi heu de trobar vuit noms relacionats amb el món de la neu.

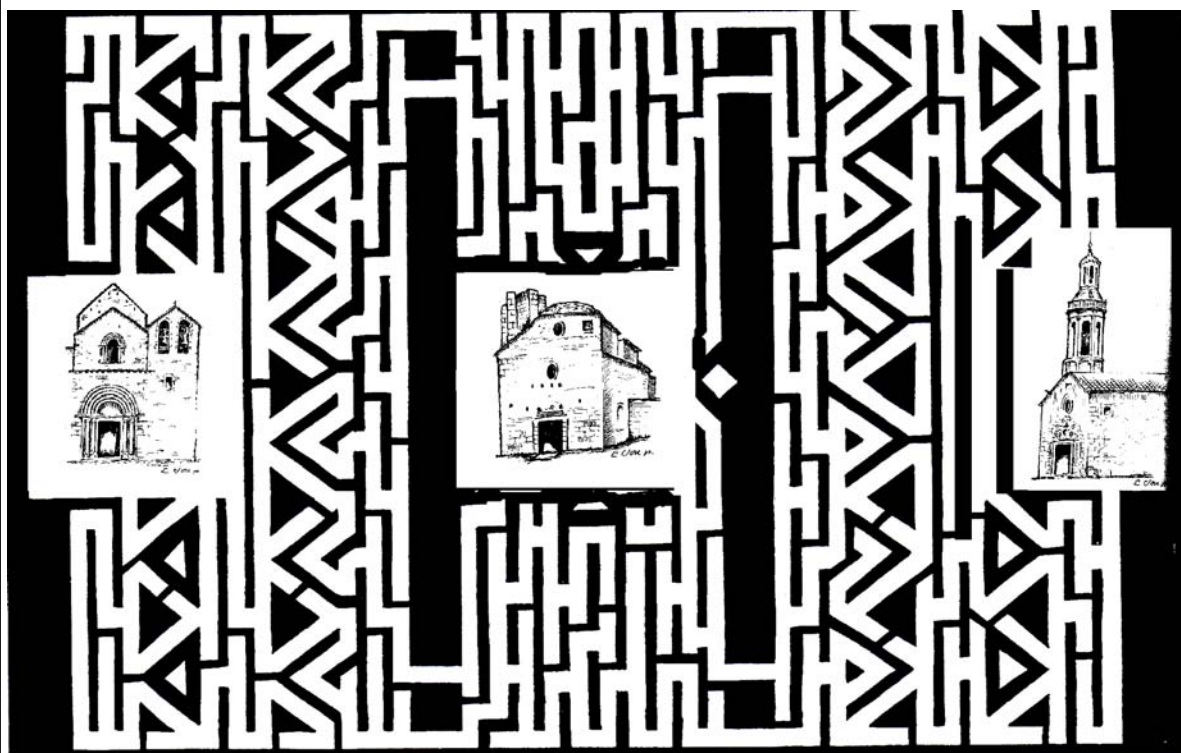
Feu memòria...

S	L	U	P	A	G	K	P	P	O	G	C
O	T	E	L	E	C	A	B	I	N	A	R
U	O	N	S	A	T	O	R	R	S	L	E
E	D	K	A	M	F	Q	E	T	A	T	M
N	A	T	J	G	L	O	M	J	E	P	A
I	G	L	U	R	P	T	U	F	Q	T	L
R	O	R	I	I	I	I	N	H	E	H	L
T	X	H	G	U	A	N	T	S	A	A	E
E	U	I	Q	K	S	C	A	U	L	I	R
M	C	S	R	O	N	S	D	S	E	X	A
O	E	N	T	N	A	M	O	A	S	U	I
Q	I	O	Q	T	X	L	R	H	O	K	N

Com trobeu la revista DIZERTA ?

AIQZUENSBTLA
RWELVBIZSCDA
FOSMIOSLITWCFU
AGI

Ja saps anar de Lladó a Borrassà passant per Ordís?

Les 5 diferències :

